

ZELO SE VESELIM
LEPIH IN TOPLIH
DNI.

VALENTINA MIROČ, 1.R.
OŠ C.K. PIRAN
ENOTA PORTOROŽ

PIRANO. Pesca dei castelli.

Bili so časi, ko so ciplje ribiči lovili. Ulov je bil za celotno tukajšnje skupnost povod za veliko veselje in fešto. Danes pa... so ciplji - brez svoje krivde - zgolj vir razprtij. Želimo jim še dolgo življenje v valovih našega skromno odmerjenega morja.

PORTOROŽ, OBČINSKI PASTOREK?!

Nova občinska oblast se je, po skoraj štirih mesecih od volitev že utirila v stare tirnice. Zagotovo je preteklo premalo časa, da bi navaden občan lahko videl kakšno razliko od prejšnje oblasti. A kljub temu ga obhaja grenak občutek, da kaj dosti drugače ne bo. Kaj drugega naj bi sicer mislil na primer prebivalec Belega Križa, ki ga že najmanj pet let »farbajo«, da bodo obnovili Belokriško cesto, pa je v letošnjem proračunu zanjo rezerviranih 0 (nič) tolarjev?! Belokriška cesta pa naj bi bila tista prometna žila, ki naj bi razbremenila center Portoroža! Ta se namreč poleti duši v prometu. V Portorožu nekateri vodilni turistični delavci, pa tudi krajanji razmišljajo, kako bi vsaj deloma štiripasovno cesto osvobodili motornih vozil in vsaj tranzitni ter tovarni promet speljali po slemenski cesti preko Belega Križa... Občinska oblast pa, kot da se je to ne tiče..., Belokriško cesto povsem prezre, kot bi bila kakšen kolovoz v najbolj zakotni občinski vasi.

Nenazadnje je Portorož s svojimi turističnimi kapacitetami steber gospodar-

stva piranske občine. V izboljšanje njegove komunalne infrastrukture pa se že vrsto let ne vlaga čisto nič! (Izvzeta je obnova glavnega pomola, v katero so občino prisilile inšpekcijske službe). Mar namerava pustiti crkiniti kuro, od katere jajc živi? Z veliko žlico pa se vlaga v zidove – in ne v program(!) – institucionalizirane kulture... Zakon o pospeševanju turizma (velja od lanskega avgusta) je turističnim občinam predpisal, da v treh mesecih ustanovijo lokalno turistično organizacijo, a o njej ni ne duha ne sluha. (Mimogrede – v sosednji Izoli, ki je menda manj turistično razvita od naše, jo že imajo!) Portorož, katerega ime je postalo prestižno (imenitneje je na primer živeti v Portorožu, manj pa v Luciji, zato vsi prodajajo svoja stanovanja v Portorožu in ne v kakšnem konfekcijskem lucijskem stolpiču) in se ga poskuša drago prodajati kot urejen, privlačen kraj, pa vse bolj stagnira. Če bi hoteli z njim zaslužiti še več, bi morali vanj še več vlagati... A žal vse bolj postaja zgolj občinska molzna krava.

Livija Sikur Zorman

IZ VSEBINE

- str. 2: Naš obraz je predsednik KS Portorož, Marjan Simonovič,
- str. 4: Vse bolj znani Portorožan je Tomaž Čopi;
- str. 5: Čigav je zaliv?
- str. 7: Tudi na Bernardinu bodo imeli svoj pokriti kompleks bazenov;
- str. 8: Ni bilo Sizifovo delo;
- str. 9: Svetniki naše občine se predstavljajo: Sebastjan Jeretič, Luciano Monica;
- str. 10: Šavrinske pupce en ragazoni;
- str. 11: Nagradno vprašanje za ljubitelje knjig;
- str. 13: Smeh je življenje;

Marjan Simonovič, pravi Portorožan

Če bi me kdo prosil, naj ga spoznam z res pravim Portorožanom, bi mu predstavila Maria Simonoviča. (V uradnih dokumentih je sicer Marjan, a mu vsi pravimo Mario.) Njegovi predniki po očetovi strani so, kolikor daleč je uspel prodreti v zgodovino svojih korenin, od zmeraj živeli v Portorožu. Njegova mati pa tudi ni bila daleč od tod, iz bližnjega Kaštela. Osnovnošolske klopi je seveda guli, kot vsi Portorožani njegovih let, v Villi Mariji, srednješolske pa na pomorski šoli. Prvo službo si je našel v koprski Luki, potem v nekdanjem Istrametalu, zdaj pa je že štirinajst let zaposlen v igralnici Casino, kjer je blagajnik. Poročen je devetnajst let in oče dveh srednješolcev: hčere in sina.

Zanj bi preprosto rekla, da ga zanimajo ljudje in odnosi, ki se spletajo med njimi. Če stopaš z njim vstric po Portorožu, se ti zdi, kot bi poznal vse: za vsakogar si bo vzel čas za topel stisk roke, za prijazno besedo ali dve... Zato seveda ne preseneča njegova sindikalistična dejavnost v Casinoju, v katerem je tudi član nadzornega sveta in nenazadnje v krajevni skupnosti, kjer tako dolgo korenini njegov rod. Po zadnjih lokalnih volitvah je postal predsednik Sveta portoroške skupnosti, pred tem pa je bil njen podpredsednik. »Kaj te žene, da se ne zapreš za svoj plot, ne obdeluješ svojega vrtička in ti za vse, kar se dogaja izven tvojega zasebnega sveta, ni mar, ... kot pač živi večina Portorožanov?«
 »Ni mi vseeno, kaj se v mojem kraju dogaja, kako se krajani počutijo. Človek zmeraj vidi veliko pomanjkljivosti. Zanimivo pa se je preizkusiti, koliko lahko tudi sam, po svojih močeh, sooblikuje življenje v njem: z nekaj več dobre volje bi lahko marsikaj naredili tudi sami, tudi brez veliko denarja. Naš kraj je poseben tudi zaradi velike migracije, predvsem v sedemdesetih letih. S takratno obsežno obnovo turistične infrastrukture, ko je močno naraslo povpraševanje po novi delovni sili, je dobil Portorož nove prebivalce, ki so prihajali iz vseh krajev bivše Jugoslavije. Ti pa se Portorožu niso prilagajali: ubadali so se pač z življenjskimi problemi – preživetjem, stanovanjem, službo... Tako je Portorož izgubil »dušo«, ki jo je imel prej. Šele zdaj, ko otroci takratnih priseljenčev odrasčajo, se mi zdi, da zaznavam

zametke obnavljanja nekdanje portoroške »duše«. Mislim, da je ta »duša« oz. specifičen utrip kraja, izredno pomemben za vsak turističen kraj in za počutje njegovih obiskovalcev. Vselej pa smo žal »uvažali« tudi politične funkcionarje in vodilne gospodarstvenike in še danes menim, da preveč zanemarjamo mlade in ambiciozne domače kadre. Videti je, da v kraju in širše ni povezovanja, ni vizije celovitega razvoja..., razmišljati pa je treba tudi za prihodnje rodove. Veliko smo izgubili z jačanjem centralizacije, ker nimamo regije... Z večjo samostojnostjo pri odločanju bi se tudi kraj lažje razvijal. Po geopolitičnih spremembah in po pridobitvi samostojnosti doživlja Portorož stagnacijo. Prave politične volje, da bi Portorož izveli iz tega mrtvila, pa tudi (še) ni. Da bi bil Portorož - kot gospodarsko najmočnejši dejavnik občine – ekonomsko še uspešnejši, bi pričakovali večje vlaganje v njegovo komunalno infrastrukturo in sploh v razvoj. V lokalni oblastni strukturi pa očitno ni dovolj razumevanja. Tako na primer v letošnjem občinskem proračunu, ki je še v postopku sprejemanja, ni nobenega vlaganja v infrastrukturo Portoroža. Ponovno je izpuščena obnova Belokriške ceste... Neverjetno, potem ko se iz poletja v poletje center letovišča utaplja v prometni zmedini in ko govorimo, kako bi vsaj del prometa preusmerili preko Belega Križa! Popolna nepovezanost in nepripadnost kraju se je izkazala tudi pri obnavljanju stavbe Krajevne skupnosti Portorož, saj se ne Občina Piran, ne lokalno gospodarstvo niso izkazali s kakšno posebno solidarnostjo. Zaradi njih bi lahko sredi letovišča ostala ruševina, kot na primer stari Palace.«

V Portorožu Maria Simonoviča pa je tudi marsikaj, kar mu je zelo pri srcu. Zelo je navezan na morje. Težko bi živel v kraju brez njega. Ima tudi čudovito klimo, kar pa po njegovem preskromno izkoriščamo v gospodarske namene. Zadovoljen je, da se je v kraj naselilo visokošolstvo. »Vsaka šola kraj bogati. Mislim, da se lahko obe dejavnosti – turizem in šolstvo – dopolnjujeta, čeprav ne vem ali je portoroška lokacija najprimernejša. Morda bi bil primernejši Piran... Vsekakor pa je visokošolstvo za naš kraj samo pridobitev«, razmišlja Marjan Simonovič o svojem Portorožu, za katerega meni, da je – tudi za

današnje, prelomne in nemirne čaše, še vedno precej varen in miren. Zanj je Portorož precej zelen kraj v varnem zavetju zalivčka, čeprav se je njegova prejšnja idilična podoba z velikimi gradbenimi posegi izpred dvajsetih let zelo spremenila. Za današnji Portorož pravi, da bi lahko bil boljši, če bi ga bili še naprej oblikovali. Tako pa je njegova podoba nekako nedorečena. Neurejen ostaja portoroški center: vse od morja do Avditorija in še dalje do doline Vojkovega doma. Stari hotel Palace že ogroža varnost ljudi. To pa kot da nikogar ne skrbi; še najmanj državo (Ministrstvo za okolje in prostor), ki po skoraj letu dni še odgovorila ni na pritožbo na lokacijsko odločbo, kar bi vsaj formalno omogočilo, da se s starim hotelom kaj poskusi premakniti!

»Vseeno pa sem optimist, ker mislim, da prihajajoče generacije čutijo večjo pripadnost kraju in spoznavajo, da se je treba bolje povezati in skupaj za kraj narediti več, da bomo lahko vsi imeli več.« Predvsem pa večjo kvaliteto življenja.

Livija Sikur Zorman

• Kot predsednik Sveta KS Portorož Marjan Simonovič ugotavlja, da postaja družbeni sistem vse bolj kompliciran in odtujen, oblast pa koncentrirana v centru. Pristojnosti in vpliv krajevne samouprave se zmanjšujejo... Kakšne posebne možnosti (so)odločanja v kraju torej ni, čeprav meni, da bi o razvoju in urejanju svojega kraja morali imeti odločilno vlogo prav krajani. Razen dajanja pobud in omejenih možnosti dejavnosti drugih pristojnosti krajevna skupnost nima. Vendar se mu v teh omejenih možnostih odločanja zdi vseeno pomembno vztrajati pri pobudah in stališčih in si – če hočete – »jemati« pristojnosti.
 - V tem obdobju se KS Portorož ubada predvsem z obnovo svoje pogorele stavbe v centru kraja, kar terja veliko truda in iznajdljivosti, saj zagotavljanje finančnih virov niti najmanj ni enostavno.
 - Po obnovi pa namerava KS Portorož vse svoje aktivnosti usmeriti v povezovanje moči v kraju za ureditev prometa, portoroškega centra in obnovo starega Palace hotela.

MI MED SEBOJ

Čestitamo* zahvaljujemo* pozdravljamo

► Zvezdana **KEKIČ BIDERMAN** praznuje svoj rojstni dan 29. marca. Nekaj dni kasneje (6. aprila) pa ga praznuje njen sin **Aleks**. Obema iskreno čestitajo njeni domači.

► A **Majda BRAGHIERI**, **Roberto SMREKAR** (27. marca) e ad **Ivan BRAGHIERI** (2. aprila) di Portorose gli auguri affettuosi di buon compleanno da parte di tutta la famiglia e dagli amici.

► Svoj rojstni dan bo 27. aprila imela **Tatjana DRUŽETA**. Vse najboljše in polno mero sreče od vse njene družine.

► A **Darinka SVETTINI**, che festeggia il compleanno l'otto marzo, tanti auguri affettuosi dalla famiglia, dagli amici ma piu' di tutti dal nipotino Mattia!

► Vse najboljše za rojstni dan (14. marca) **Katji JELERČIČ** iz Pirana od mame in sestre!

► Tanti auguri per il compleanno di **Maximilian** (26 febbraio) e **Tea STIPANOV** (9. marzo) da tutti i famigliari che si ricor-

dano di loro con tanto affetto!

► Vse najboljše za rojstni dan **Valentini KLEMŠE** iz Portoroža, ki nazdravlja 12. marca, **Acu SEMIČ** iz Strunjana (4. marca) in **Rozi RAŽEM** iz Pirana. Vsem iz srca čestitajo prostovoljke in sodelavke pri Rdečem križu Piran! Čestitkam **Valentini Klemše se pridružujejo tudi Portorožanovci**.

► Tanti auguri per il compleanno a **Mario ARGENTIN** (4/4), **Vanja DILICA** (14/3) e **Mariolina JURICIC** (9/3) da tutti gli amici del coro »G. Tartini« di Pirano.

► Auguroni affettuosi da tutti i famigliari a **Matej DETONI** che compie 19 anni il 23. marzo. Congratulazioni!

► Svoj rojstni dan je 25. februarja praznovala članica Sveta KS Portorož, gospa **Jožica ČERNIČ**. Iskrene čestitke od Sveta KS Portorož.

► 3. marca je Abrahamova leta dosegel tudi novi predsednik Sveta Krajevne skupnosti

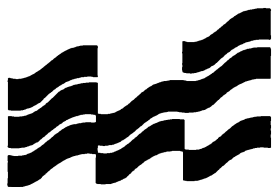
Portorož **Mario SIMONVIČ**. Z željo, da bi uspešno uveljavljal glas krajanov, iskrene čestitke od članov portoroškega krajevnega sveta.

► Februarja je svoj rojstni dan slavila **Sonja STANIČ** z Regentove ulice v Piranu. Iz vsega srca ji vse najboljše želimo prijatelji.

► Svoj jubilejni rojstni dan je 13. marca praznovala **Marija ANTONAC** z Belega Križa. Vse najboljše ji želimo vsi njeni domači, še posebej vnuk Teo.

Če želite razveseliti svoje sorodnike, prijatelje znance..., z objavo čestitke, pozdravov, zahvale..., v Portorožanu, ne oklevajte! Besedilo lahko sporočite po telefonu ali po faxu (tel. & fax.: 73-046), lahko ga pošljete po pošti, ali pridete osebno v tajništvo KS Portorož (začasna pisarna tajništva KS je v III. nadstropju poslovne stavbe Splošne plovbe Portorož, Obala 55). Objava je brezplačna.

borzno posredniška družba

PFC Interfin
Primorski Finančni Center Interfin

Koper, Pristaniška 8
Tel.: 066/37-100

- * nikar si sami ne belite glave, kam vložiti svoj denar, da vam bo prinesel največ;
- * nikar se sami ne trudite prodajati svojih privatizacijskih delnic po najugodnejših cenah;
- * raje prepustite to strokovnjakom

Pomladi se veselim zato, ker takrat rastejo rože, je toplo in lepo vreme. Ljudje se počutimo zelo dobro.

Martin Jejčič, 1.r. OŠ C.K. Piran, enota Portorož

Jaz se veselim pomadi ker so rožice. Imam jih zelo rada.

Kristina Vukojevič, 1.r. OŠ C.K. Piran, enota Portorož

Toplo pomlad vam želi vaš Portorožan

kavarna
GALERIJA
Tartini

na
Tartinijevem
trgu v Piranu
Tel.: 747-356
Obiščite nas,
veseli Vas
bomo!

Veder in zabaven, Tomaž Čopi

Tomaž Čopi (zgoraj) in Mitja Margon, jadralca jadranskega kluba Portorož.

Vse se je zgodilo s tako hitrostjo, da šele zdaj čisto zares dojemam, kaj se je zgodilo. Ugotavljam, da sem ponosna, ker poznam Tomaža Čopija, našega izvrstnega jadralca. Sprva me je spreletavala tesnoba, ko sem pomislila, koga moram predstaviti. "Kako naj začnem pogovor z njim, kaj naj ga vprašam?", mi je neprestano odzvanjalo v glavi... Ko pa je stal pred mano, ko sem ga slišala odgovarjati na prvo vprašanje, sem dobila občutek, da se bova kot sogovornika imenitno ujela. In res je bilo tako. Posebno nekatere Čopijeve besede so me zelo ugodno presenetile, saj me je bilo nekoliko strah, da bo podrl moja že tako šibko podprta in nekoliko staromodna ter na žalost izginjajoča prepričanja. Tako me je silno prijetno presenetil njegov odgovor na vprašanje, kaj počne v prostem času, katerega ima najbrž zelo malo ali pa sploh nič. Skoraj zabičal mi je, da človek mora imeti prosti čas... Nadaljeval je, kakor da ugotavlja nekaj novega: da je vse njegovo življenje zelo prepleteno z mnogimi doživetji in da ga sploh ni mogoče ločiti na posamezne dele. Njegova služba je hkrati njegovo življenje in njegov kruh. Nato sem mu postavila nekoliko nenavadno vprašanje, ali je srečen. Mislim, da na tako vprašanje sploh ni pomislil. Dejal je, da je srečen in nadaljeval z razlago: "Nisem povsem prepričan, a mislim, da je del moje sreče to, da svoje delo opravljam z veseljem. Moja sreča je tudi moje dekle. V preteklem letu sem bil odsoten 150 dni. Ni lahko najti osebe, ki bi te razumela tudi ob slabih trenutkih (takrat je težko kdo razume!)... Zato verjamem, da je ona tudi del moje sreče..." O sreči še pravi,

da je je v športu veliko.

Kmalu me je ponovno presenetil s svojim optimizmom in vedrostjo. Dejal je, da včasih ne more kar tako zaviti malo ven s prijatelji, da pa to niti ni tako hudo, ker je življenje dolgo. Na vrsto so prišla vprašanja o jadraniu. S tem športom se je začel ukvarjati, ko se je s prijatelji (Samo Potokar, Janez Zabukovec in drugi) prijavil na tečaj Jadranskega kluba Pirat Portorož (šola jadranja Milana Morgana). Prav Milan Morgan je eden glavnih "krivcev", ki ga je "zastupil" s tem športom. Takrat mu je bilo skoraj deset let. Preden se je začel ukvarjati z jadraniem (po morju, seveda), je igral roket in nogomet. Povedal je tudi, da poleg jadranja danes nerad spremlja druge športe, ker mu ni povsem jasen profesionalni pristop do njih. Morje je zanj nekakšna nuja, čeprav ni strasten plavalec. Tudi potaplja se ne, ker ima težave z ušesi. Na tekmovanjih si vedno nadene rešilni jopič, vendar IZKLJUČNO zaradi varnosti.

Upa, da ne bo ostalo samo pri obljubah o centru vodnih športov, ki naj bi ga zgradili na Bernardinu... Žalostno se mu zdi, da je tod naokoli ena sama oseba - Milan Morgan, ki se trudi navdušiti mlade za jadranje. Zato se čuti dolžnega, da jim pomaga ter da jim je za vzgled (enako razmišlja Mitja Margon). Mladim predlaga, naj si izberejo idole, ki so jim všeč, na papir napišejo njihove dobre in slabe strani, prevzamejo pa samo dobre.

O zasvojenosti z drogami nisva dosti govorila. Strinjala sva se namreč, da so mamila problem celotne družbe in ne enega ali nekaj ljudi, zato sva sklenila, da se ne bova delala pametna in sva to stvar prepustila raje drugim (Saj veste, najlažje je govoriti, težje pa je kaj storiti). Pokazal mi je celo jadrnico, s katero tekmujeta z Mitjo, s katerim sta vse bolj znani dvojec Čopi-Margon.

Največji uspeh v življenju mu pomeni Bloudkova nagrada, ki jo je dobil decembra 1998. Pravi, da to pomeni, da smo ga v Sloveniji opazili, priznali ("pri jadraniu te zaradi tolikšne odsotnosti, običajno sprva priznajo v tujini", še dodaja).

V pogovoru se mi je razkril kot zelo priazen, preprost, veder in zabaven človek. Z njim v družbi mi je bilo zelo lepo. Upam, da bo še kdaj pripravljen povedati kaj o sebi in svojih športnih uspehih.

V imenu Portorožana se mu ponovno toplo zahvaljujem, da si je kljub obilici dela vzel čas in se odzval našemu vabilu na pogovor.

Tadeja Golubovič

Nov krajevni odbor RK v Luciji

V Luciji je bil februarja ustanovljen nov krajevni odbor Rdečega križa.

Prejšnjo predsednico, gospo **Vesno Šušteršič**, je nadomestila gospa **Sonja Devič**. Za podpredsednico je bila izvoljena **Breda Kožar**. Druge članice pa so še: **Zvonka Firm**, **Barbara Murgec**, **Irena Poljanšek**, **Breda Marinček** in edini moški član, **Boris Šušmak**.

V.K.

OBVESTILO

Člani krajevnega odbora Rdečega križa Lucija so si razdelili aktivnosti po posameznih področjih in sicer:

- **Barbara Murgec in Zvonka Firm:** za socialo; tel. 771-120, 771-160
- **Irena Poljanšek:** za ostarele v domovih; tel. 770-772
- **Breda Marinček:** za nepokretne invalide, ostarele; tel. 772-263
- **Breda Kožar in Sonja Devič:** za srečanje krajanov; tel. 771-604, 771-612
- **Boris Šušmak:** za krvodajalce; tel. 770-279.

Če v zvezi s katero od naštetih področij dejavnosti potrebujete informacijo, nasvet, ipd., pokličite na ustrezne telefonske številke!

ČIGAV JE ZALIV

Ne vem točnega rojstnega datuma mesta Piran. Vsekakor pa je s svojimi leti že globoko zakorakal v drugo tisočletje in je ob Ptujju najstarejši v državi, ki bo letos praznovala šele osmi rojstni dan. Zanj lahko rečemo, da vsakogar, ki ga vidi prvič, preprosto očara. Res pa je, da tedaj, ko se je to dogodilo tudi meni, še ni bil zaseden z avtomobili. Piran pa je to, kar je tudi zaradi okolja, ki ga obdaja. Znano je, da je bil Piran skozi vso svojo tisočletno zgodovino lastnik in popoln gospodar nad svojim zalivom in prostorom okrog njega. Že več kot častitljivi tisočletnik pa je sedaj pred tem, da bi se zaradi spremembe v lastništvu moral v svojem pomembnem delu prekrstiti in se iz Piranskega preimenovali v Umaški ali celo Zagrebški zaliv.

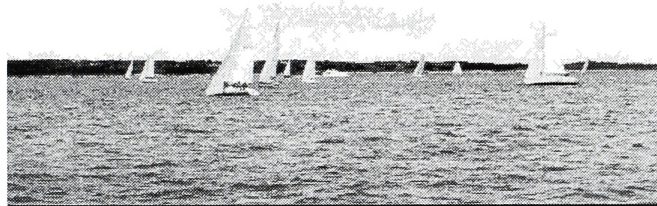
Po drugi svetovni vojni je bil k matični domovini priključen velik del okupirane Primorske. Še vedno pa je na drugi strani meja ostalo preko 100.00 Slovencev, z ozemlji vred. To pa je bila cena, ki jo je morala tedanja država Jugoslavija plačati Italiji kot protitež za mesta v Istri in drugod ob Jadranu, ki so jih zapustili ezuli. Plačali smo torej Slovenci, plačilo pa so v pretežni meri

val, ker tudi svojega morja ne bo več imel. Ostala naj bi mu le polovica zaliva, ograjenega z varovano državno mejo sosednje države. Če bo sosed, ki že ima 1000 zalivov, pridobil še lastništvo nad tem, bo postal lastnik 1001 zaliva; sedanji lastnik pa bi izgubil še tega edinega. Takratno nasilje in krivica bi bila še dodatno nagrajena. Ob tem tudi ni mogoče prezreti, da bi bila za novega lastnika pridobitev tisočkrat manjša od izgube, ki bi jo imel sedanji lastnik. Tovrstno lastnino bi namreč povečal za en promil, sedanji pa bi jo izgubil. Le kaj naj si mislimo o veleposestniku, ki razpolaga z vodovjem, na katerem lahko gradi hidroelektrarne in velike namakalne sisteme in bi tudi

sploh ne bi urejala, temveč bi napeljevala le v konflikte, kar pomeni, da bi se sprevrgla v svoje nasprotje. V primeru Piranskega zaliva je situacija skoraj podobna, saj je na tej, zahodni strani zaliva, somestje z nekaj deset tisoč prebivalci. Druga stran zaliva pa sploh ni poseljena in nima zaledja. Zaledje na zahodni strani pa dejansko šteje dva in ne samo en milijon prebivalcev!

Če odmislimo vse pretekle okoliščine, ki so pripeljale do tega problema in kot izhodišče določimo meje, ki so bile v veljavi na dan pred osamosvojitvijo, potem zaliv in izhod na morje pripadata Piranu in njegovi državi, enako kot je pripadal na tisti dan in leta pred tem. Tistim, ki vsaj bežno spremljajo neuspešna, večletna dogovarjanja o ureditvi tega mejnega in še nekaj drugih velikih nasledstvenih vprašanj med državama, pa bi vsaj po zadnji saborski obravnavi že moralo biti jasno, da bo to vprašanje mogoče rešiti samo s pomočjo mednarodnih arbitrov. Glede na obseg angažiranja mednarodnih arbitrov v drugih delih bivše države to ne bi smelo biti vprašljivo. Ker želimo samo čiste in pravične rešitve in zaščito vitalnih interesov obeh partnerjev, je to razlog več, da prosimo za mednarodno pomoč in se nanjo dobro pripravimo. Ker nobena stran ne bo tvegala plačila, da bi potem nemočna čakala na dobro voljo druge strani, bodo dotle vsa velika nasledstvena vprašanja ostala nerešena in bodo povečevala napetost med sosedama.

Jakob Čemažar

Le kdo bi vedel, do kod smejo?

prejeli Hrvati. Ne bo držalo, da se samo njim na mejah dogajajo krivice, saj je prav njim, kot le malo komu v obeh vojnah uspelo precej povečati ozemlja. Najprej zaradi preseljevanja ezulov in potem zaradi etničnega očiščenja Krajine in drugih pokrajin.

Kar bi bila majhna pridobitev za sosede, bi bila ogromna izguba za nas

Po drugi vojni smo – kot zmagovalci v vojni in revoluciji – zrl v brezmejno prostranstva vzhoda tja do Urala in še čez in se nismo obremenjevali s takimi malenkostmi, kot so administrativne meje med občinami ali republikami, ki v tedanji državi v resnici niso nikogar omejevale in je bil vseh vrst promet preko njih popolnoma prost. Takrat je bilo vse naše in ni bilo pomembno nacionalno, temveč razredno. Oblastniki tedanje države so, kar tako, del ozemlja občine Piran na Savudrijskem polotoku pripisali k sosednji Hrvaški. Večjih problemov v občini Piran zaradi izgube ozemlja na drugi strani zaliva ni bilo, ker je občina še naprej ostala gospodar nad zalivom in meja na morju med republikama ni bilo. Žal so se tista brezmejna vzhodna prostranstva že po nekaj letih zmanjšala na okvir jugoslovanskih meja, nekaj desetletij kasneje pa kar na mejo na reki Dragonja. Razredno je takrat izgubilo svoj pomen, nacionalno pa ga je ponovno pridobilo! Zaradi takratnih malenkosti se lahko zgodi, da Piran zidov, ki jih je že v davni gradil za obrambo pred pirati, ne bo več potrebo-

majhen potoček, ki je sosedu omogočil oskrbo s pitno vodo za njegovo družino, preusmeril v svoj vodni sistem!? Teško si predstavljam, da bi takemu sosedu še lahko z veseljem in odprtim srcem rekli dober dan, ga povabili na kavico in poklepetali z njim o tem in onem. Upravičenost do lastništva nad odločilnim delom zaliva sosedje utemeljujejo predvsem z mednarodnimi konvencijami, po katerih kopno dominira nad morjem. To je logično in je skladno tudi z naravnim pravom, saj človek,

ki je gospodar nad vsem prostorom, živi na kopnem in ne na morju. To pa ne more in ne sme pomeniti, da tudi manjši lastnik nenaseljenega zemljišča ob rtu, ki se nahaja ob vходу v zaliv, ne bi mogel tudi postati lastnik tistega dela morja, ki bi milijonskemu mestu na drugi strani zaliva omogočal dostop do odprtega morja samo prek tuje lastnine. Če bi kaka mednarodna konvencija v resnici določala tako prevlado kopnega nad morjem, stvari

na Prešernovem nabrežju v Piranu
Tel.: 066/747-101,
747-102, 747-122
Fax: 066/747-100

Restavracija Pavel Piran sodi med redka gostišča, v katera se radi vračajo mnogi gostje. Slovi po izredno dobro pripravljenih darovih morja. Sicer pa vam iz bogate mednarodne kuhinje ponujajo: ribe, rakovice, jastoge, raroge, školjke, škampov cocktail, ribjo rižoto, tartufe, livadski biftek, specialitete na žaru. Odlična odprta in buteljčna vina.

Za obisk se priporočajo.

NAFTNI TEMPELJ V FIZINAH

Ko se peljem mimo Fizin, prelepe zelene doline za solnim skladiščem, se čudim: ob cesti se dviga pod nebo kovinska prikazen. Visoka, široka in bleščeča. Draga.

Postavila jo je družba OMV Istrabenz. Trgovino za benzin. Pripelješ, natočiš, plačaš in odpelješ.

Sprašujem se, zakaj je tako velika. In zakaj so pekarije majhne. Po kruh prideš, ga plačaš in odneseš. Ali želi OMV Istrabenz povedati, da je bogat?

Z nafto služijo povsod po svetu. Tudi v Trstu. Pa ste videli, kakšne benzinske postaje imajo v Trstu? Dve, tri črpalke, poleg pa kiosk, kakršni so naše prodajalne časopisja. To je vse. Škoda, da ni Istrabenz napravil v naših Fizinah take »tržaške« postaje, preostali denar pa vložil v nekaj lepšega, denimo v gledališče Tartini ali vodnjak na Prvomajskem trgu v Piranu (Ali v dobrodelne namene... op. ur.). Potem bi lahko na veliko napisali Istrabenz – donator. Nič manj benzina ne bi natočili v Fizinah. Morda celo več. Potniki v vozilih bi se odpeljali proti Piranu na gledališko predstavo ali na sprehod na Prvomajski trg. In Fize bi bile lepše. Zadnja leta je vse manj tistih, ki točijo benzin na poti v Piran in vse več tistih, ki iz Pirana odhajajo. Obrnimo ta tok! Morda se pri Istrabenzu ravnokar odločajo za novo benzinsko črpalko. Upamo, da bo v njihove misli priplavala želja narediti nekaj dobrega za vso družbo, več kot le benzinsko postajo.

Upam.

Nada Kozina

Droga pripravljena na vstop v novo tisočletje

Delniška družba Droga Portorož je v minulem poslovnem letu požela izjemne uspehe, saj so nerevidirani poslovni rezultati pokazali, da se je celotni dobiček povečal za 20 odstotkov.

Tako torej znaša 1,4 milijarde SIT. Prihodki od prodaje so bili 13,4 milijarde tolarjev in se tako povečali za 7 odstotkov glede na leto '97. Na domačem trgu je bil delež čistih prihodkov iz prodaje 76%, na tujih trgih pa 24%. Pri izvozu je družba dosegla 17 odstotno povečanje. Z izvozom ustvarjeni prihodki so dosegli 33 mio DEM. Več kot tri četrtine (76%) izvoza je bilo ustvarjenega na trgih držav nekdanje Jugoslavije. V promet je na teh trgih šla predvsem kokošja pasteta, ki predstavlja preko 60% celotnega Droginega izvoza. Pomembna kazalca uspešnosti sta še za 5% večji fizični obseg prodaje (brez soli in trgovskega blaga) in 4 odstotna rast dodane vrednosti na zaposlenega.

Kljub vse močnejši konkurenci – predvsem

izdelkov iz uvoza – je portoroški Drogi uspelo na slovenskem trgu obdržati vodilni položaj pri prodaji kave, čajev, mlevskih izdelkov in soli ter še povečati prodajo na tuje trge. Med najpomembnejše lanskoletne naložbe pa sodijo posodabljanja in avtomatizacija proizvodnih linij za žitarice in druge mlevske izdelke, za kavo in sol. Ker se v Drogi zavedajo naraščajoče pomembnosti informatike pri poslovanju, so začeli zahtevno prenoviti svojega informacijskega sistema. Vse poslovne aktivnosti v firmi tako že nekaj let usmerjajo na vstop v novo tisočletje. Delnice Droge, ki na borzi kotirajo že od junija 1996, prav tako odsevajo uspešnost družbe in uživajo sloves stabilnosti. To se je pokazalo tudi lani poleti, ko se je ruska finančna kriza poznala tudi na poslovanju ljubljanske borze: Drogine delnice so negativno borzno razpoloženje prenesle bolje od večine drugih primerljivih delnic. Trenutna tržna cena Drogine delnice se giblje okoli 35.000 tolarjev.

PORTOROŠKI AVDITORIJ DOBIVA STREHO

Letno prizorišče portoroškega Avditorija je edini prostor na Primorskem, ki ima pogoje za operne predstave in velike spektakle. Doslej so bile takšne prireditve odvisne tudi od muhavosti vremena in drugih zunanjih pogojev. S pomično streho, ki jo pravkar gradijo, pa naj ne bi bilo več tako. Hkrati bo nova konstrukcija preprečevala širjenje zvoka v okolico Avditorija, kar je pogosto motilo sosede. Pokriti amfiteater s 1800 sedeži bo lahko gostil ne samo velike kulturne prireditve, pač pa tudi velike mednarodne kongrese z več kot 1000 udeleženci, kar naj bi zagotavljalo tudi boljše zasedenost hotelskih zmožljivosti v zunajsezonskem času. Prva faza naložbe - nadkritje - znaša 222.009.080,00 SIT. Za drugo fazo (ureditev samega amfiteatra, pomožnih prostorov, opreme, strojne instalacije...) pa bi potrebovali še 155 milijonov SIT. Gradbena dela prve faze trenutno nekoliko zamujajo, za okoli deset dni. Investitorji kraju z novo pridobitvijo obetajo ponovni polet v razvoju. A ves čas o tem, kam bodo spravili avtomobile obiskovalcev svojih velikih prireditev – ko že sedaj nimajo kje parkirati, modro molčijo... Si bodo pač s tem orehom glavo razbijali kasnejši rodovi...

Kako in kdaj se lahko kopamo v Hotelih Morje

V prejšnji številki Portorožana (št. 1-2, februar '99) so se nam v članku Dragice Mekiš – Bazeni Morja vabijo tudi Portorožane – izmuznile nekatere napake, za kar se bralcem in Hotelom Morje opravičujemo. Da bodo obiskovalci bazenov prav informirani, tokrat objavljamo popravke oz. pravilne podatke.

- **Gostje lahko brez doplačila zamudijo le do 20 minut** in ne do 30, kot smo pomotoma objavili.

- **Urnik:** vsak dan od 7.00 do 21.00 ure ob torkih od 14.00 do 21.00 ure

- **Cenik:** Paket 30 dnevni kart, ki jih lahko uporabite po svoji želji kadarkoli:

- BAZEN 16.000 SIT

- SAVNA 20.000 SIT

- BAZEN SAVNA 30.000 SIT

Brezplačno se lahko pod strokovnim vodstvom vsak dan, razen ob nedeljah, udeležite vodne gimnastike in sicer: od 11.00 do 11.30 ter od 17.00 do 17.30.

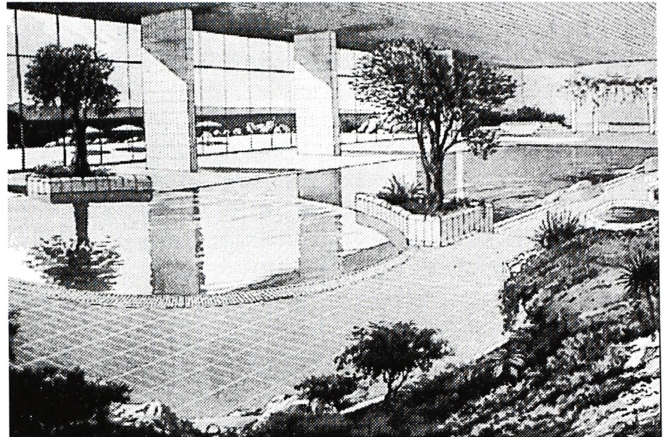
Zahvaljujemo se za razumevanje, saj veste, zlobni tiskarski škrtaje nikoli ne mirujejo.

Uredništvo

TUDI HOTELI BERNARDIN BODO IMELI SVOJ POKRIT BAZENSKI KOMPLEKS

Že čez dober mesec (aprila) bo ponudba Hotelov Bernardin pestrejša za novo privlačno pridobitev: bazenski kompleks Laguna Bernardin, morski park, ki bo omogočal hotelskim gostom in dnevnim obiskovalcem razvedrilo skozi vse leto. Na 1000 kvadratnih metrih vodnih površin bo lahko v morski vodi sproščeno uživalo od 50 do 60 gostov.

Bazenski kompleks Laguna Bernardin je zasnovan kot zanimiv in razgiban doživljajski morski park. Namenjen bo hotelskim gostom, lokalnim obiskovalcem (torej tudi nam domačinom) in prehodnim dnevnim obiskovalcem. Bogata in razgibana ponudba je vsebinsko ločena na dva med sabo dopolnjujoča se bazenska dela. V mirnejšem predelu bazenskega sestava bo plavalni bazen z dodatnim okroglim bazenom, okoli pa bo razvrščenih 6 whirlpoolov in terasa s pogledom na odprto morje proti Savudriji. V tem delu – ki bo predvidoma odprt že sredi marca – se bodo dobro počutili vsi, ki si želijo sprostitve, svežine zdravilne morske vode in užitek ob vodnih masažah. Takrat se bodo odprla vrata tudi prvim gostom hotela Bernardin z 91-imi prenovljenimi sobami. Drugi, razgibani rekreacijski del, bo zajemal dva večja bazena z raznimi vodnimi atrakcijami. Privlačen bo tako za mlade kot starejše. Prvi bazen bo primeren za plavanje in bo s toboganom povezan z dvema otroškima bazenoma. Otroci bodo tu lahko uživali v vodnih slapovih, različnih vodnih igrah, na toboganih, gejzirjih... V drugem bazenu, razgibane oblike in različnih oblin, se bodo obiskovalci lahko zabavali na divji reki in na mostu presenečenj, spro-

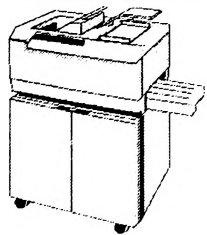
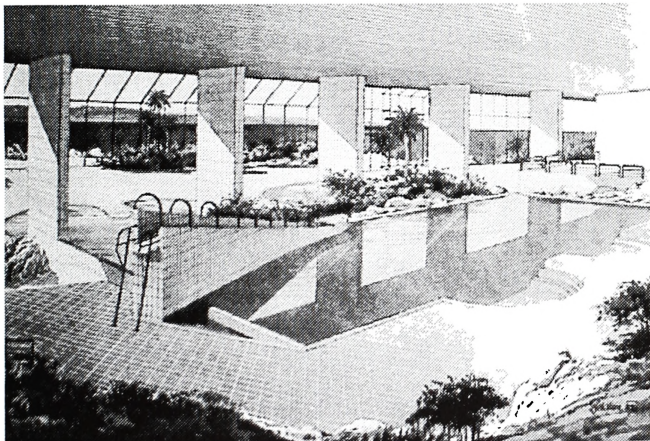

stili pa v umirjenih zalivčkih na vodno masažnih ležiščih. Dandanes nepogrešljivi so še: različne savne, solarij, masaže, zdravstveni program...

Ni dvoma, da bodo bazeni z izvrstno lokacijo – neposredno ob morju – izžarevali pravo mediteransko vzdušje in bodo privlačni tako poleti kot pozimi. Svoj pečat pa bo celotnemu prostoru dala tudi bogata hortikultura ureditev s sredozemskim in tropskim rastlinjem (menda bo kar 15.000 sadik) tako znotraj bazenskega kompleksa kot tudi na zunanjih površinah. Zagotovo pa bodo morskega parka z novo podobo dosedaj precej betonskega dela Bernardina veseli tako turisti kot tudi domačini.

L.S.

* Nov morski park, bazenski kompleks, Laguna, ki nastaja na bernardinskem rtu pod obstoječim hotelom Bernardin je kot glavni izvajalec začel graditi GTP Stavbenik Koper konec lanskega decembra. Naložba (z dodatnimi investicijami v obnovo hotela Bernardin in Vilo Orado) je težka 12,5 milijona DEM. V bazenih bo na 32° Celzija ogrevana, prečiščena morska voda.

TINTA d.o.o.

Obala 55 - Portorož
(Stavba Splošne plovbe)
066/476-220, 76-793

Odprto vsak dan razen sobote,
nedelje in praznikov med 8.00 in
15.30 uro

Nudimo vam:

- fotokopiranje A4, A3, barvno, na termo folijo
- tipkanje in oblikovanje vseh vrst besedil
- vezava dokumentov, seminarskih nalog...
- izdelava reklamnih letakov A4 - A5 format
- fotokopiranje na barvni papir A4 - A3 format

Za študente in dijake A4 - 10 SIT!

Tu nastaja doživljajski morski park Laguna Bernardin, ki bo tak, kot ga prikazuje zgornji sliki.

NOV PIRANSKI VODIČ

Dijaki turističnega krožka Gimnazije Piran zaključujejo svoj najambicioznejši projekt: turistični vodič po Piranu. Urejanja vodiča so se lotili pred tremi leti, ko so ugotovili, da turistični biser, kot je Piran nujno rabi kvaliteten vodič, kar tudi sicer sodi v dobro turistično ponudbo. Nastajal je na osnovi seminarskih nalog o kulturno-zgodovinskih in naravnih znamenitostih starega mesta ter njegovih posebnostih. K sodelovanju so dijaki pritegnili še strokovnjake s posameznih področij. Svoje delo – vodič po Piranu – bodo še v tem mesecu (v torek, 23. marca ob 18. uri predstavili v portoroškem Avditoriju, glavna dvorana). Ob turističnem vodiču bodo predstavili tudi druge dosežke turističnega krožka piranskih gimnazijcev. Program pa bodo popestrili recitali, gledališka in glasbena skupina.

Na predstavitev ste vsi vljudno vabljeni.

G.M., M.K.

Žal so nam piranski gimnazijci, ki sodelujejo pri turističnem krožku, svojo "gasilsko" sliko poslali brez imen. Tako lahko le ugibate, kdo je kdo.

Ni bilo Sizifovo delo

Delovanje Društva za varstvo okolja Piran je za dolgo povsem zamrlo, dokler ga ni pred kakšnim poldrugim letom vzela v roke nova predsednica gospa Mira Zorčeva. Pod njeno taktirko je nanovo oživljeno društvo lani pripravilo nekaj odmevnih akcij in doseglo boljše skrb za okolje. Na začetku se jih je zbralo petnajst navdušencev, danes šteje društvo dvajset članov, ki so odločeni začeto delo nadaljevati in svoje vrste ojačati z novim članstvom.

Na svojem zadnjem občnem zboru (9.februarja) so svoje delo v lanskem letu ocenili kot uspešno. K sodelovanju so uspeli pritegniti vse piranske osnovne in srednje šole, podjetje Okolje, krajevno skupnost Piran, fiesko turistično društvo, Center za obšolske dejavnosti v Fiesi, projektantsko firmo Architecta, letos pa bi radi svoje delovanje razširili še v ostale kraje naše občine, vse do vasi. Lansko akcijo Pomlad v Fiesi, bodo konec letošnjega marca ponovili. Z zloženko Ti in jaz, mi vsi smo tisti, ki lahko od danes naprej spremenimo svoj odnos do Pirana, ki so jo poslali vsaki piranski družini so po svojem prepričanju prav tako dosegli svoj cilj – boljši odnos do okolja. Društvo je v Piranu postalo pomemben dejavnik civilne družbe, ki je pri javnih službah, zadolženih za vzdrževanje okolja, postalo avtoriteta, ki je ni moči zaobiti. Zato so torej v društvu s svojim vztrajnim nanganjem poletni dosegli redno čiščenje obale, ureditev obrežja za

I PRIMI DIECI ANNI DELLA "FESTA DEL VIN"

Sono trascorsi 10 anni dalla prima edizione della "Festa del vin".

C'eravamo da poco trasferiti nella nuova, o meglio nella rinnovata sede della Comunità degli Italiani, in Casa Tartini. Si pensava quindi alle nuove iniziative. Vittorio Lusa propose una festa del vino. A prima vista mi parve un po' lontano dai concerti di attività del nostro sodalizio, ma il solo fatto di promuovere un incontro tra connazionali (In questo caso viticoltori e vinificatori) era avvincente. E fu un successo. Non mancarono le adesioni che aumentarono di anno in anno, con una giuria sempre più severa come si compete a manifestazioni serie. In questi 10 anni la "Festa del vin" ha ampiamente giustificato la sua esistenza. E' un momento di incontro, un'occasione per stare insieme, per far festa, ma anche una sfida tra vinificatori che presentano i loro vini, frutto di tanto lavoro.

Pensiamo solo al fatto che il brindisi con il vino è il sigillo di ogni festa, di ogni intesa, di ogni pacificazione. La presenza del vino sulla mensa quotidiana è un simbolo della cultura del gusto, di equilibrata alimentazione, di memoria delle terre privilegiate dal sole. E la "Festa del vin" promuove questi momenti, esprime questi valori tradizionali, ma sempre attuali ed importanti. Un brindisi, pertanto, ai primi dieci anni della nostra manifestazione e l'augurio di ancora tante "Festa del vin".

Boris Bertoni

** "La festa del vin" ha compiuto i suoi primi 10 anni. Per l'occasione la Comunità degli Italiani ha organizzato la mostra che rimarrà aperta fino al 31 marzo. Durante l'inaugurazione e' stato presentato il catalogo dedicato ai 10 anni di questa manifestazione.*

kampom v Luciji, odvažanje smeti iz Pirana tudi ob nedeljah, odstranitev zabojnikov iz bližine Tartinijevega gledališča, pranje smetnjakov,... Žal pa niso dosegli, da bi bila komunalna nadzorna služba pri nadziranju snage na ulicah učinkovitejša.

Novi predsednik Društva za varstvo okolja je postal Portorožan Rafael Dodič, dosedanja tajnica, Pirančanko Nado France, pa je zamenjala Sabina Šadl, profesorica biologije na piranski osnovni šoli Cirila Kosmača.

L.S.Z.

So piranske ulice kaj čistejše?

SVETNIKI NAŠE OBČINE SE PREDSTAVLJAJO:

Člane-ice sveta Občine Piran, ki so bili/-e izvoljeni-e na zadnjih lokalnih volitvah, smo zaprosili, naj se sami predstavijo našim bralkam in bralcem. Tokrat sta se našemu vabilu odzvala Sebastjan Jeretič (Lista mladih) in Luciano Monica (predstavniki skupnosti Italijanov).

Sebastjan Jeretič, Lista mladih

Osnovni podatki:

Rojen 23.1.1971 (vodnar), šolal na OŠ Cirila Kosmača Piran, Srednji ekonomski in družboslovni šoli Koper (družboslovno-jezikoslovna smer), Fakulteti za družbene vede (diplomirani politolog smeri mednarodni odnosi), študent

magisterija Lingvistike govora in teorije družbene komunikacije na Inštitutu Studia Humanitatis v Ljubljani.

Sem pristaša moderne levice, ki na temelju tradicije evropske social-demokracije išče novo pot. To je por, ki bo znala v svetu globalizacije in moralne krize, do katere je pripeljal liberalizem, ponuditi ustrezne odgovore na vprašanja sodobnega urejanja družbenega življenja. Ti odgovori temeljijo na vrednotah strpnosti in solidarnosti, saj je vizija moderne levice družba v demokratičnem razvoju, ki bo ekološko uravnotežen in socialno pravičen. Nujna spremljevalka demokratičnega razvoja pa je seveda tudi strpnost, brez katere ni mogoča demokratična politika. Kot študent magisterija teorije družbene komunikacije se osredotočam predvsem na strpno sprejemanje drugačnih, ki je osnovni element demokratične politične kulture in kot tak tudi temelj moderne levice.

Po služenju vojaškega roka v Kumanovu, sem začel študij na tedanji FSPN na smeri novinarstvo, a sem se že po nekaj mesecih prepisal na smer politične vede – mednarodni odnosi, kjer sem leta 1996 tudi diplomiral. Med študijskim časom sem bil krajši čas aktivist Gibanja za kulturo miru in nenasilja, a v glavnem nisem bil ravno družbeno aktiven. Ko smo s prijatelji proti koncu študija ugotavljali, da slovenska politika ne gre v zeleno smer, sem se odločil aktivirati v Združeni listi socialnih demokratov, ki se mi je tedaj (pred zadnjimi volitvami v Državni zbor, 1996) zdela najprimernejši okvir za razvoj moderne levice v Sloveniji. Tako sem lahko spremljal modernizacijo stranke, ki je v zadnjih letih pomenila temeljito preobrazbo njene identitete in načina delovanja. Kljub občasnim razočaranjem sem vztrajal pri sooblikovanju moderne levice pri nas in lansko leto postal najprej predsednik sveta Mladega foruma ZLSD (nekakšna ideološka funkcija), nato pa tudi predsednik MF ZLSD. Poleg delovanja na lokalni ravni, ki je dobilo nov zagon z izvolitvijo v Občinski svet, večina mojih dejavnosti poteka na nacionalni ravni, kjer kot predsednik sodelujem pri oblikovanju mreže klubov MF ZLSD in postopnem pomlajevanju stranke v različnih lokalnih organizacijah. Hkrati pa je MF ZLSD tudi eden najpomembnejših akterjev združevanja mlade levice v Sloveniji, ki nujno potrebuje mehanizme koordinacije.

Dr. Luciano Monica:

Per una cultura della convivenza e dello sviluppo sostenibile

Nato a Buie nel 1946, risiedo a Pirano dal 1984, da quando cioè assunsi la direzione della scuola elementare di lingua italiana. Infatti, da sempre lavoro a scuola o per la scuola prima come insegnante e poi come

direttore a Cittanova e a Pirano e preside a Buie e infine, attualmente, come consulente pedagogico superiore presso l'Istituto per l'educazione della Repubblica di Slovenia. Ovviamente anche gli studi compiuti sono stati in funzione della professione. Ultimata l'Accademia pedagogica di Pola dove mi sono diplomato insegnante di classe e insegnante di italiano, ho proseguito gli studi alla Facoltà di Magistero di Trieste dove mi sono laureato in pedagogia continuando successivamente gli studi alla Facoltà di scienze della formazione dell'Università di Bologna dove ho ultimato gli studi post universitari di dottorato in pedagogia. Per i titoli conseguiti all'estero ho acquisito l'equipollenza presso la Facoltà di Filosofia dell'Università di Lubiana. Mi interessa dei problemi della gente, di quelli dei giovani in particolare, della loro educazione, pubblicando articoli su giornali e riviste specializzate, scrivendo libri, curando un corso di didattica presso la Facoltà di pedagogia di Pola, una trasmissione alla TV di Capodistria, partecipando al lavoro di commissioni sia comunali che statali. Sono impegnato, insieme ad altri, in diverse attività che riguardano la comunità italiana del comune e più ampiamente alla ricerca della soluzione dei suoi problemi esistenziali.

Al Consiglio comunale di Pirano sono stato eletto in una lista alternativa proposta da un gruppo di cittadini di nazionalità italiana che voglio ringraziare per la fiducia che hanno posto in me in considerazione delle cose fatte precedentemente credo specialmente in funzione della comunità stessa ma non solo. Rendere più vivibile in nostro ambiente, economicamente stabile, in un contesto di convivenza, sono le direttrici del mio impegno che porterò avanti con le proposte concrete e partecipazione attiva al dibattito in aula sulle scelte importanti che riguardano la vita del comune e della comunità italiana residente. E allora, il mio impegno sarà rivolto alla rivitalizzazione del centro storico di Pirano, alla cura per la sua pulizia e per la regolamentazione del traffico (per me il centro dovrebbe essere escluso al traffico però con tutta una serie di servizi a garanzia del movimento dei cittadini e dell'offerta turistico-commerciale), per la costruzione della scuola di lingua italiana, per il restauro del teatro Tartini, per l'assegnazione completa di casa Tartini alla Comunità degli italiani, per lo sviluppo del turismo, per la prosperità degli abitanti del territorio. In tutto con coerenza e coscienza di cittadino del nostro bel comune.

Mercator-Degro

P O R T O R O Ž

Tudi ob pomladanskih nakupih vaš najboljši sosed...

»Speštanka« (zgoščenka) po istrijsko šavrinske pupe en ragaconi

Istrske ljudske pesmi nam vedno znova odkrivajo bogato samosvojo kulturno dediščino, nekoč razvejano v slehernem obljudenem kotičku istrskega polotoka. V tem smislu je zgovorno reklo: »Vsaka vas jima suj glas« (vsaka vsa ima svoj glas). Pesmi, ki so jih nekoč veselo prepevali zlasti v šavrinskih vaseh na hribovitem svetu med rekama Rižano in Dragonjo so bile po drugih krajih Slovenije skoraj nepoznane. Zbrane na kasetah in prvi zgoščenci pevske skupine »Šavrinske pupe en ragaconi« (29 ljudskih pesmi) pa povsem razbijajo apriorni predsodek o mrtvilu v ljudskem pesništvu slovenske Istre.

»Tu šrajamo en kantamo pu naše, pu istrijsansko«, ob sobivanju mnogih, predvsem italijanskim in hrvaških izrazov, vendar zmeraj slovensko. Kot dediči te kulture posredujejo istrske ljudske pesmi s petjem, govorom in ljudskimi glasbili izvirno, saj stanam narečje in pesem v krvi. Preprosto, iz srca pojemo po posluhu (na vuho) sebi in drugim v veselje z zavestjo, da smo oboga-

tili slovensko kulturno dediščino z multikulturalnostjo mediteranskega prostora, pravi vsestranska kulturna animatorka in voditeljica pevske skupine Rožana Koštjal. Po vaseh slovenske Istre se je nekoč veliko prepevalo. Peli so med daljšimi počitki pri delu, v družbi, ob domačem ognjišču, po vaških krčmah, sejnih oziroma ob številnih tradicionalnih praznikih ter veselih in žalostnih dogodkih. Številne ljudske pesmi pojejo

ženske in moški skupaj (npr. Lubca Hudičava, Štiri goce godejo, Ja Bepo kepo kozo, Ta stara gundarca itd.) in so po vsebini zelo različne, najštevilnejše pa z motivom ljubezni. Za dekliske in otroške pesmi je značilno dvoglasno žensko prepevanje, za fantovske razposajene in zbadljive pesmi pa je običajno moško dvo ali troglasno petje. V nekaterih pesmih petje preide v narečni govor, pri daljših pesmih pa poznajo več napevov in jih med petjem izmenjujejo. Zelo priljubljeni so tudi venčki pesmi – »rešnice«, ki nastanejo iz različnih napevov ali vsebinsko kratkih zbadljivk. Pesmi so še danes ohranjene in jih pojejo v narečjih vseh treh jezikov (slovenskega, hrvaškega, italijanskega) ali v kombinaciji le-teh. Člani pevske skupine pa občasno uporabijo tudi slikovita ljudska glasbila, npr. list majnice in ruja, piščalke iz trstike (lesen sodček z vrvo, napeto na palici), orglice in istrski bas, ki so včasih nepogrešljivi za spremljavo petja ali samostojno igrajo plesne motive.

Od prve iskre do nedavne (pol)preteklosti je ogenj istrske ljudske pesmi živo plamenel. Ohranila ga je neizmerna ljubezen do domače besede in rodne grude. In vendar je ljudska pesem doživela svojevrstnem paradoks, namreč, da je vzbudila pozornost pre-

cej pozneje kot mnoge arheološke izkopanine. Navsezadnje pa se tudi v današnjih časih, kljub velikemu entuziazmu in naporom posameznikom ni veliko spremenilo. Koštjalova, denimo, nekoliko resignirano ugotavlja: »Preteklost je s svojimi šegami in navadami v utečenem življenju nudila ljudski pesmi funkcionalni obstoj, sedanji čas pa jo potiska v folklorne nastope.

Slavko Gaberc

VEČER S PISATELJEM MARJANOM TOMŠIČEM

Ljubitelji knjig so se letos enkrat mesečno pričeli zbirati v portoroškem Avditoriju, na Večerih z bralci. Drugo tako srečanje, na katerem so imeli v gosteh pisatelja Marjana Tomšiča, je bilo 4. marca.

Pri nas je postal bolj znan od leta '83, ko je napisal svojo prvo »istrsko« knjigo Olive in sol. Potem ga je, kot kaže, ta dežela povsem začarala, saj se ne pisateljsko ne drugače ne more več odtrgati od nje. Sledilo je še mnogo knjig: Šavrinke, Noč je moja, dan je tvoj,

Kažuni, Oštrigeca, Zrno od frmntona, Vruja in druge. Vsakomur, ki je prebral katero od Tomšičevih knjig, je razumljivo, zakaj si je pisatelj kot temo večera zastavil vprašanje »Ali je Istra magična dežela?« O tem, da je odgovor pritrdilen, zbrani knjižni ljubitelji niso niti podvomili. Iz Tomšičevih del čarobnost Istre kar žari. Ljudje, ki živijo v Slovenski Istri, sicer svoje legende in vraže ljubosumno skrivajo, a je pisatelju kljub temu uspelo nekaj pripovedi zbrati iz prve roke. Nekaj so jih zbrani na večeru s Tomšičem tudi slišali. Pogosto so bile na delu nevidne sile. Zgodbe o tem znajo pripovedovati le še starejši ali pa tisti, ki smo jih slišali od svojih prednikov. Vsaka vas je imela svoje »štrige«, pastirčkom so se prikazovale vile, Šavrinke so na svojih poteh srečevale procesije mrtvih in še kaj... Seveda nočemo priznati, da v vse to vendarle še verjamejo, saj npr. sumljivim ženskam pokažemo roge ali pljuvamo za črnimi mačkami. Magičnost Istre se počasi izgublja. Tako počasi ali tako hitro, kot izginjajo vasi in obdelana polja in zadnji ljudje, ki še pomnijo, kako magično je bilo življenje v stiku z naravo in s sabo.

J.K.

2. FESTIVAL SLOVENSKEGA FILMA

S pomladjo prihaja v Portorož tudi vrsta kongresov, srečanj in prireditev. Med njimi je bil, drugič zapored pod tem imenom Festival slovenskega filma, ki smo ga prej spremljali kot slovenski filmski maraton.

Med 11. in 13. marcem smo si ogledali 62 filmov, med katerimi je bilo letos kar 32 dokumentarcev, nekaj kratkih igranih in animiranih filmov. Študentje Akademije za gledališče, radio, film in televizijo so se predstavili z 8 izdelki. Poleg videoart projektov so bili seveda največ pozornosti deležni štirje celovečerci: Blues za Saro, Patriot, V leru in Temni angeli usode režiserja Saša Podgorška. Režiserji so najbolj veseli nagrade publike, nagrajevali pa so še: strokovna žirija, Združenje filmskih kritikov, Združenje slovenskih filmskih producentov, revija Stop in žirija sveta RTV Slovenija. Najprestižnejšo nagrado festivala - nagrado Metoda Badjura, ki jo podeljuje Društvo slovenskih filmskih ustvarjalcev – je letos prejel znani slovenski režiser Boštjan Hladnik. Poznamo ga predvsem po filmu Ples v dežju, ki smo si ga skupaj z ostalimi

filmi lahko ogledali v njegovi retrospektivi. Posebej zanimivi so bili turistični filmi, ki imajo namen določeno območje predstaviti v čim lepši luči in s tem doseči ustrezen reklamni učinek. Nekaj filmov je obravnavalo tudi naše kraje: Grenka sol kaže življenje v Sečoveljskih solinah, František Čap je avtor filma Piran, biser slovenskega Primorja itd. Zanimivo je, da se Piran pojavlja v kar 25 filmih, shranjenih v Slovenskem filmskem arhivu, Portorož pa v devetindvajsetih. Tako se je tudi tokrat zgrnilo v Portorož vse, kar pri nas na področju filmskega ustvarjanja leze in gre. Bilo je malce blišča, zabave in že je bila tu utvara, da slovenski film morda le ni tako daleč za ostalimi evropskimi državami...

Zmagal je film V leru Janeza Burgerja, ki je požel tudi najdaljši aplavz občinstva. V leru je trpka zgodba o študentskem življenju.

Lucija je vendarle bolj mesto kot Portorož...

Zakaj? Ker ima knjigarno. Imenuje se KRIZA ŽANRA in ima svoj prostor v Trgovsko poslovnem centru Lucija (Obala 114). Zaželi si katerokoli knjigo! Če je ni na polici v knjigarni, jo prijazna Irena Persič poišče po knjigarnah po vsej Sloveniji in celo v tujini. Če je ne najde, pokliče še v antikvariate.

Knjige v slovenskem in tujih jezikih. Strokovne in leposlovne. Tudi revije, veliko umetniških.

NAGRADNO VPRAŠANJE:

(SAMO) ZA LJUBITELJE KNJIG

Pozorno preberite spodnji odlomek in ugotovite:

Iz katere knjige je ta odlomek in kdo jo je napisal:

»Pavel v Atenah, Zofija. Pogovarjava se o tem, kako je začelo krščanstvo počasi mezeti v grško-rimski svet. Kot nekaj drugega, kot nekaj povsem drugačnega od epikurejske, stoične ali novoplatonične filozofije. Pavel pa je vendarle v tej kulturi našel trdno sidrišče. Opozoril je na to, da je iskanje Boga del človeške narave. Za Grke to ni bilo nič novega. Tisto novo je oznanjal Pavel, da se je Bog tudi v resnici razodel ljudem in se v resnici srečal z njimi. Torej ni samo »filozofski Bog«, h kateremu morejo ljudje težiti s svojim razumom. Tudi ni podoben »kipu iz zlata, srebra ali kamna.« – takih je polno na Akropoli in spodaj na velikem trgu. Vendar Bog »ne biva v svetiščih, izdelkih človeških rok.« Je osebni Bog in posega v zgodovino in je zaradi ljudi umrl na križu.

Pravilne odgovore pošljite do 26. marca letos na uredništvo Portorožana, p.p. 46, 6320 Portorož. Nagrajenca bomo izžrebali in ga nagradili. Mestna knjižnica Piran podarja nagrajencu letno člansko izkaznico, Portorožan pa svojo majico. Ne pozabite pripisati svojega naslova in telefona!

UČILI SMO SE O ZDRAVI PREHRANI

Obiskali smo ribarnico v Portorožu. Videli smo veliko različnih rib, školjk, rakov in mehkužcev. Vsi so pomembni v naši prehrani. Prijazna prodajalka, Matijeva mamica, nam je pokazala, kako se očisti riba. Povedala je, da ribe vsebujejo beljakovine in vitamine, ki so pomembni za rast in razvoj.

Ribe živijo v niso slanih vodah in v sladkih vodah. Morske ribe delimo na modre in bele ribe. V rokah sem držala rakca, moji sošolci so prijeli kovača, ribona, lososa in druge. Zapomnila sem si, da ribe vsebujejo olja, ki nas branijo pred boleznijo. Ta dan sem se veliko novega naučila.

Anja Levačič, 1. razred
OŠ C.K. Piran, Enota PORTOROŽ

KAJ IMATA SKUPNEGA LIVERPOOL IN PIRAN?

V prvi polovici lanskega leta se je Slovenija pridružila skupini srednje in vzhodno evropskih držav sodelujočih v PHARE projektu na področju zmanjševanja povpraševanja po drogah (Drug demand reduction). Naša država je vključena v projekt Primary prevention of drug demand within local community (preprečevanje povpraševanja po drogah v lokalni skupnosti). V Piranu smo že leta '92 začeli s koordinacijo različnih služb in ustanovili prvo Lokalno akcijsko skupino (LAS) za preprečevanje zlorabe drog. Predsednica piranskega LAS-a, Milica Maslo je z dr. Milanom Krekom po vsej Sloveniji spodbujala in pomagala ustanavljati LAS-e. Leta 1996 je LAS Piran pripravila tudi prvo konferenco slovenskih LAS. Od 20. do 24. februarja se je ga. Milica Maslo, kot članica slovenske skupine pri PHARU, udeležila študijskega obiska v Liverpoolu.

Liverpool je središče britanske pokrajine Merseyside z nekaj nad dva milijona prebivalci in z najvišjim letnim povprečjem odvisnih od heroina v državi. Zato so se seveda intenzivno lotili programov preprečevanja povpraševanja, ki so zanimivi tudi za Slovenijo. V Veliki Britaniji so v osnovno šolo vključili obvezen program zdravstvene vzgoje, v kateri je tudi preventiva odvisnosti. Njihova preventiva je vtkana, skrita v vzgojno delo v šoli, doma in v prostem času. Naša gostujoča študijska skupina je obiskala diskoteko Cream, s kakimi štiri tisoč obiskovalci, v kateri delujejo tudi »terenski« preventivci, ki se stežka ločijo od drugih gostov. Redno obiskujejo diskoteko in iz prve roke poznajo »sceno«. Ogleдали so si še neke vrste šole za mlade odvisnike, ki so izpadli iz sistema šolanja. Tam si pridobijo izobrazbo in se učijo iskati zaposlitev. Brezposelnost namreč v največji meri botruje poseganju po mamilih. Sokanten je na primer podatek o družinah, v katerih že pet generacij nihče ni bil zaposlen in niso nikoli imeli stalnega vira dohodka razen socialne podpore. Zato kraljujeta alkoholizem in odvisnost od heroina. Manjši del študijske grupe iz Slovenije je obiskal še preventivni program metodistične cerkve, namenjen prebivalcem sosese, ki je izrazito socialno naravnano, brez obveznih religioznih vsebin.

Milica Maslo ob koncu obiska v Liverpoolu lahko z zadovoljstvom ugotavlja, da v bistvu po znanju in prizadevanjih na področju preventive pri odvisnosti od drog Slovenija že sodi v Evropo. Žal pa se je soočila še z eno resnico, ki ji je sicer že dolgo znana: število odvisnih od heroina je v Piranu, v primerjavi s celotno Slovenijo, najbrž najvišje. Piran je torej v tem pogledu slovenski Liverpool. To spoznanje terja od vseh, ki v naši občini delajo z mladimi, tesno sodelovanje in ne rivalstva. V Lokalni akcijski skupini pričakujejo, da bodo ko sodelovanju pritegnili čimširši krog dobrohotečih ljudi.

Predsednica piranske Lokalne akcijske skupine, gospa Milica Maslo, ki se je udeležila študijskega obiska v Angliji, z liverpoolskim županom.

PERGOLA
PORTOROŽ - LJUBLJANA

"pizze" iz krušne peči
italijanske testenine
meso na žaru
sočne zelenjavne in
morske solate

gLaSba ZA pLES
v žiVo vSak vEčer

tel: 066 746 775

RESTAVRACIJA

ZLATO SIDRO

Portorož, Obala 55
vhod skozi park vile San Marco
tel.: 73-894, 476-490

**Se veseli vašega obiska in vas
pričakuje tudi v svoji pizzeriji
v Luciji!**

PROSTIH SPISOV IN ROMANOV – NIKAR!!!

Uredništvo Portorožana ponovno obvešča vse redne in občasne sodelavce, da je število strani časopisa omejeno. Uredništvo si zato jemlje pravico po svoji presoji prispevke krajšati oz. jih novinarsko predelati! Pri izboru prispevkov za objavo imajo prednost aktualnosti. Prosimo za razumevanje.

ALI BABA

Majda Miklavc st.

Obala 114 - TPC, 6320 Lucija, Tel.: 066/773-617

Bralkam in bralcem Portorožana sporočamo, Da se je BOUTIQUE ASCADA preimenoval v ALI BABA in vam sedaj ponuja pestro izbiro vseh vrst daril za vaše najdražje: orientalske in domače obrti.

Obiščite nas – pričakujemo vas.

Odprti smo non – stop
Od 8.30 – 19.00
Nedelja zaprto.

ZAVAROVALNICA MARIBOR

Cankarjeva 3, Maribor

Išče

ZAVAROVALNE ZASTOPNIKE

Za področje Pirana, Portoroža, Izole,
Kopra, Sežane in Ilirske Bistrice

Vabimo komunikativne ljudi, ki jim pridobivanje novih znanj ter kontaktiranje z ljudmi pomeni ustvarjalni izziv in imajo najmanj srednješolsko izobrazbo, da se pridružijo našim že uveljavljenim zavarovalnim zastopnikom.

Nudimo vam ustrezno šolanje ter v času le-tega sklenjeno pogodbo o delu, stimulatívno plačo, po izpolnitvi v naprej dogovorjenega plana pa tudi sklenitev delovnega razmerja.

Kandidati naj svoje vloge z dokazili o šolski izobrazbi in predhodnih izkušnjah na področju prodaje pošljejo na ZAVAROVALNICO MARIBOR, d.d.

Predstavníštvo Koper, Ul. Zore Perello Godina 2, 6000 Koper v roku 15 dni od objave oglasa. O rezultatih izbire bodo prijavljeni kandidati obveščeni v roku 30 dni od izbire.

18. marec '99

Odpadki, temna stran civilizacije

Najbrž v našem občinskem javnem podjetju Okolje niso pričakovali tako burne reakcije ljudi, ko so s Šolske ulice v Luciji in z okolice portoroške avtobusne postaje odstranili zabojnike za zbiranje kosovnih odpadkov. Odslej naj bi občani tovrstno staro šaro odvažali kar sami na komunalno deponijo v Dragonjo; to storitev pa bi jim lahko za plačilo opravili tudi delavci Okolja. Najbrž pa so bili z odstranitvijo nič kaj lepih kontejnerjev edini zadovoljni bližnji prebivalci Šolske ulice, drugi pa so dvignili vik in krik. Na Okolju pravijo, da se za odstranitev niso odločili kar na pamet. Zaradi teh zabojnikov so se namreč pritoževali stanovalci z bližine kurilnice podjetja Ogrevanje, kjer so imeli zabojniki svoje mesto. Manj pogosto so se pritoževali Portorožani, ker okoli avtobusne postaje pač ni toliko stanovalcev kot ravno v lucijski ulici.

Sodu pa je izbil dno požar, ki je letos januarja izbruhnil v enem od lucijskih zabojnikov. V podjetju Ogrevanje v Luciji, ki skrbi za oskrbo s toplotno energijo, so, upravičeno, začeli takoj biti plat zvona, saj imajo v bližini kotlarne in v njej vselej shranjenega vsaj 10 tisoč litrov kurilnega olja, kar predstavlja potencialno nevarnost za izbruh požara. Tako so, v dogovoru z nekaterimi pristojnimi strokovnimi službami naše občine, pri Okolju zabojnike odstranili. Seveda se je nemudoma sprožil plaz očitkov ljudi, ki s takšno rešitvijo nikakor niso bili zadovoljni. Okolje je predlagalo, naj »občinarji«, zadolženi za prostor, najdejo primernejše mesto zanje. Da pa bi pomirili razgrete glave, so se z županjo dogovorili za začasno vrnitev (mesec dni) kontejnerjev na staro mesto v Luciji. Medtem pa v občinskem uradu za urejanje prostora in Okolju iščejo novo primerno lokacijo zanje. In nauk zgodbe? V naši občini zabojnike za kosovne odpadke seveda potrebujemo. A kam naj jih postavimo, da kje drugje spet ne dvignejo svojega glasu ogorčeni krajanji? Nihče jih noče imeti pred svojim nosom, odpadkov pa je v današnji dobi mrzličnega potrošništva vse več, preveč... Odstranjevanje vse večjih količin iztrebkov sodobne civilizacije je vsak dan dražje in vse bolj bremeni okolje. Lahko bi rekli, da so odpadki temna plat naše civilizacije, ki jo zakriva z bahavim bliščem

potrošništva. Tudi našo občino čaka to kislo jabolko – problem kam z odpadki -, ki se mu ne bo mogla izogniti. In, čeprav je to zelo nepopularno, bo najbrž morala še bolj potrkat na davkoplačevalski žep... Sicer pa smo zelena občina in bi morala biti skrb za naše okolje na prvem mestu.

Livija Sikur Zorman

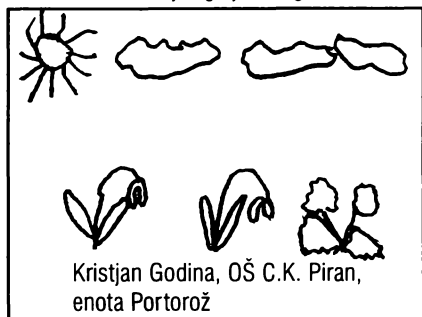

SMEH JE ŽIVLJENJE

Se imate radi? Potem se smejte, smejte se z vso močjo, na ves glas! Tako boste premikali 40 mišic, prezračili svoja pljuča pa tkiva in okreplili svoj imunski sistem. In vse to zastonj in z veliko zabave!

Smeh je prvi in zadnji človekov upor. Naša utrdba svobode. Ko ne moremo nič več, se lahko le še smejemo. Proti volji, proti sistemu, proti krivici, a predvsem samim sebi.

Smeh nas loči od drugih živalskih vrst. Že Aristotel je trdil, da postane dojenček oseba šele takrat, ko se začne smejati. Do takrat, torej do približno svojih štirih mesecev, je po filozofovem mnenju zgolj živ organizem, ki se

od drugih mladičev ne razlikuje dosti. Paradoksalno je, da se volja do smeha, namesto da bi se s časom večala, v resnici manjša. Na splošno velja, da starejši kot je človek. Manj se smeje. Otrok se povprečno zasmeji okoli 300 krat na dan, odrasel duhovitež manj kot 100 krat, nostalgik niti 15 krat.

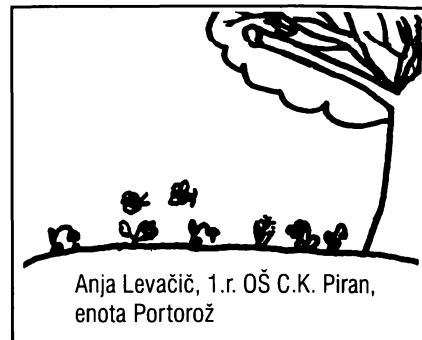
Mrki zbolijo prej

Ali nam leta grenijo življenje? Ne nujno, vendar se smeh podvrže naši volji. In našemu strahu pred tem, da bi se osmešili. Iz naravnega odziva na določene okoliščine preide v nadzorovan odziv. Kajti krohotati se na ves glas je lahko prav hitro v nasprotju z normami lepega in zaželenega obnašanja.

Vendar nas smeh dela močne. Je anestetik, blažilno sredstvo, odličen protistrup za

bolečino. Pomaga nam, da se dvignemo nad lastne probleme in nam da moč, da se z njimi soočimo. Povzroči, da je oseba fizično in psihično polno pripravljena soočiti se z življenjem. Je orožje, s katerim premagamo osamljenost, žalost, nezadovoljstvo, stres in tudi bolezen. V Bibliji piše: Če je srce veselo, bo življenje daljše..., ker srce polno sreče zdravi kot zdravilo. Star kitajski pregovor pa pravi: »Smej se vsaj 30 krat na dan in ostal boš zdrav.« Tudi oče psihoanalize, Freud, je poudarjal pomembno vlogo smeha za naše fizično in psihično stanje. Kadar smo resni, se nam najprej povesejo ustni kotički in potem še vse obrazne mišice. Začnejo nam nastajati gube. Zagovorniki smeha kot preventive in kurative bolezni trdijo, da sproži delovanje celotnega organizma, ga napolni s kisikom, sproži vse vrste koristnih hormonov pa snovi ter tako poživijo celotno telo. Tak okrepljen imunski sistem ne pusti, da v organizmu pridejo nezaželeni vsiljivci, kot so virusi, bakterije, bolezni. Mrki ljudje zbolijo prej od tistih s smislom za humor. Žalost skoraj nujno pelje v bolezen. Na univerzi Maryland v ZDA so ugotovili, da je 5 minut smeha enako 45 minutam aerobnih vaj. Jasno pa je, da ne gre za nasmešek, ki ga vljudnostno naredimo 100 krat na dan. Taka gesta lahko pomaga prebiti led, vendar je za zdravje popolnoma nepomembna. Smeh, ki zdravi, je nenadzorovana eksplozija smeha na ves glas, ki premakne 400 mišic celega telesa, kuri kalorije, povzroči, da nas boli trebuh, in po katerem smo lahko fizično utrujeni. Poveča nam pljučno moč, pospeši srčni utrip, poživijo krvni obtok, poveča izločanje sline.

Po Freudovem mnenju je smeh najkrajša pot med dvema človekoma. Je način, da se dotaknemo drugega brez telesnega dotika. Zahteva tihi dogovor med dvema; če se jaz

smejem s tabo ali tebi, ti hkrati dovoljujem, da se ti smeješ z mano ali meni.

Ne jemljite se na smrt resno!

S stališča večnosti je to ali ste veseli ali ne približno takega pomena, kot če v ocean zlijete še en kozarec vode. Skoraj vseeno je, ali izbereš jezo ali smeh, le da bodo v prvem primeru tvoji trenutki žalostni, v drugem pa polni sreče.

Imejte se torej radi! Če se boste imeli radi, se ne boste obremenjevali s samouničevalno jezo. Smejte se samo zato, da se smejete. Smeh opravičuje samega sebe. Za smeh ni potrebno imeti razloga. Le smejte se! Ha, ha, ha, ha!

Vir: Sanchez Mellado: El poder de la risa, El pais semanal n. 1140, 2.8.98

Jasmina Kozina,

študentka družboslovja v Ljubljani

SMEJALNA MEDITACIJA

Vsako sredo ob 19.00 v prostorih vrtca Delfino blu v Kopru. Tel. 066 274 490.

PROTI POMLADNI UTRUJENOSTI

Benvenuta primavera

Molte persone all'arrivo della primavera sono assalite dalla cosiddetta »spossatezza primaverile«. Così che all'inizio della stagione, innumerevoli riviste abbondano di consigli per cercare di minimizzarla: cioè nutrirsi prevalentemente di frutta, verdura e consumare pasti leggeri. Per non essere da meno anch'io vi rammenterò il ricostituente della nonna che sarà un piccolo ed un po' peccaminoso diversivo: il famoso **cognac all'uovo** che i nostri vecchi offrivano in un piccolissimo bicchierino da liqueure. Vi pro-

porro' due ricette diverse che sicuramente conoscerete anche voi e che vi rammenterò anno il sapore dei liquori che, con pochissimo alcool, una volta si facevano in casa.

Cognac all'uovo

1 - 5 tuorli d'uovo, 250 g di zucchero, vaniglia. Sbattere a densità cremosa, aggiungere 1/2 litro di latte, sempre sbattendo. In ultimo aggiungere 100 g di alcool ed una boccetta di essenza di cognac. Passare per una garza ed imbottigliare.

2 - 300 g di zucchero, 4 dcl di latte, 8 tuorli, 100 g di zucchero, 2 dcl di alcool, 1/2 dcl d'acqua, 1 boccetta d'essenza di cognac.

Bollire il latte con i 300 g di zucchero, raffreddare e filtrare. Sbattere bene i tuorli con i 100 g di zucchero, metterci poi sempre sbattendo l'alcool, il latte, l'acqua e l'essenza di cognac, il tutto sempre lentamente, un po' alla volta. Far riposare coperto per 4 ore e imbottigliare ben chiuso. L'unica cosa che (per conoscenza diretta) non posso onestamente garantirvi e' la durata di questo ricostituente, e cio' perche' con la scusa che e casalingo e perciò piu' sano, viene molto presto esaurito!

Vi saluto augurandovi una buona riuscita.

Cesarina

V življenju je že tako, da se usode živali in ljudi nenehno prepletajo. Tudi v življenjski zgodbi o psu Roverju se je zgodilo prav to. Sedaj že odraslega, dveletnega psa mešanca, ki so ga v azilu obalnih občin v Kopru poimenovali Rover, je kot mladiča vzel k sebi osamel starček v zakotni istrski vasi. Ko je bil Rover star leto dni, je starček nenadoma preminil. Edini sosede, ki so starčku pomagali, niso niti opazili, da se po njegovem pogrebu pes izgubil brez sledu.

Nekega novembrskega dne lanskega leta, ko na tem koncu Slovenije že močno pokajo petarde tudi po vaseh, je Obalno društvo proti mučenju živali prestreglo klic enega od vaščanov sosednje vasi. Prosil je, naj pridejo po odraslega kratkodlakega psa, ki je v tej vasi že kakšna dva tedna. Povedal je, da psa vaščani nenehno preganjajo in pretepajo. Z začudenjem je ugotovil, da se pes pred kričanjem vaščanov ne umika in da ne zbeži niti pred petardo, ki počí za njegovim hrbtom. V azilu so kaj kmalu ugotovili, da je Rover popolnoma gluhi; odziva se le na dogodke, ki jih vidi. Strokovni pregled pri veterinarju je to žalostno dejstvo potrdil. Domnevno je Rover oglušel zaradi poškodbe, ki mu jo je povzročil brezvesten človek. Tik ob njegovi glavi je verjetno počila močna petarda. Zgodbo Roverjevega »predazilskega« življenja je kasneje povedal vaščan, ki je večkrat zahajal na obisk k starčku, Roverjevemu prvemu gospodarju.

Tako je Rover postal eden od oskrbovancev Obalnega azila z najdaljšo »čakalno dobo«. Takšen kot je, invalid po človekovi zaslugi, se do sedaj še nikomur ni toliko zasmilil, da bi ga posvojil. Stiroinožni lepoteč Rover ni za čuvaja, lahko pa je odličan družabnik, saj je izredno živahen in poln energije. Človeka skuša razumeti z opazovanjem njegovih gibov, mimike obraza in z občutenjem njegovega dotika.

Nena Rešek

V Obalnem društvu proti mučenju živali, Benčičeva 2 C, Koper v Roverjevem imenu močno upajo, da se bo morda le našel kdo, ki bo gluhemu, a prisrčnemu psu Roverju želel pomagati zaradi njega samega. Bilo bi pravično, da bi mu človek končno popravil krivico, ki mu je bila storjena, in bi Roverju zagotovil varno, njemu ustrezno življenje.

Pokličite jih! OBALNO DRUŠTVO PROTI MUČENJU ŽIVALI, Telefon: 066 283-832 in 282-472.

MOJA MAMA
DOBRO KUHA.

Precej moških primerja ženske s kurami. «Neumna si kot kura! Imaš kurjo pamet! Zopet kokodakaš!» ipd. Pregovor, da tudi slepa kura zlato zrno najde, razumejo v smislu, da so to zrno, ta zaklad, oni. Če ženska kakšno reče, jo zavrnejo: ko ko ko. Ženski seveda poleg neumnosti pripisujejo tudi druge slabosti in napake in jo primerjajo še z drugimi bitji iz živalskega sveta, vendar je največ takih, ki poudarjajo njeno nespamet. Pogosto to niso le površne zmerljivke. Segajo globje in žal večkrat izražajo resnično mišljenje in odnos moških do žensk. Na srečo tako ne razmišljajo vsi moški... A kljub temu nekaj tega ostaja v družbenem ozračju... Od kur se pač pričakuje, da so koristne in da so vedno na voljo domačemu petelinu, a podobno se pogosto pričakuje tudi od žensk.

O tem, da ne bi pretiravala, dovolj zgovorno pričajo dejstva in statistika. Potrjujejo, da živimo v moškem svetu in da je ženska, kljub zakonitim pravicam, še vedno v neenakopravnem položaju. Težje se uveljavi, težje dobi službo, še posebej pomembnejšo ali dobro plačano, redko napreduje ali zasede vodilno mesta v gospodarstvu, v politiki je prava redka ptica...

Mar ni stanje že porazno, če o tem spregovori celo varuh človekovih pravic, ki ugotavlja, da je pri nas v parlamentu, politiki in na vodilnih položajih zaskrbljujoče majhno število žensk? Se morebiti ženske za politiko in vodilne (ali vodstvene) položaje same ne odločajo, ali pa jih zraven ne pustijo moški (moški lobbyji)? Odgovor je verjetno zelo zapleten: zmes navedenih in drugih vsemogočih vzrokov. Vsekakor pa je res, da vse priča, da je ženska pri nas še zelo daleč od resnične emancipacije. Na začetku omenjeni primerki moškega spola pa seveda mislijo, da je kriva ženska neumnost. »Kura ne more postati petelin! Kaj nas bodo kure vodile? Ali naj bodo kokoši v politiki? Naj mar kurja pamet vlada?!« O tem, kakšna naj bo vloga ženske v družbi in družini, o njeni krivdi govori vsevprek, komur ga le hoče poslušati, tudi psihiater, dr. Janez Rugelj. Sicer ga ni jemati pretirano resno, a njegove provokativne izjave naši mediji vse preradi objavljajo, saj vselej povzročijo viharne polemike. To pa je medijem (zaradi naklade) seveda dobrodošlo! Mnogi njegovim pogledom nasprotujejo, žal pa tudi osebno poznam take, ki z njimi soglašajo. Po njegovem in mišljenju mnogih moških je ženska le objekt za spolno zadovoljitev moškega. Rugelj pravi, da ženska s poroko svojo vagino odda v najem možu. Zadolžena je za razplod-rojevanje, gospodinjska dela ter bi se morala posvetiti le temu, da ugodí svojemu moškemu in se ves čas neumorno truditi, da ga zadrži.

Vemo, da je pri nas res še vedno večinoma tako, da ženske ob službi opravijo večino (ali vsa) gospodinjska opravila. Na plečih ženske pa je praviloma tudi nega in vzgoja otrok. Ženska je pogosto zaradi vseh teh obremenitev utrujena in izmučena. Glede tega psihiater Rugelj izjavlja: »Ženska ni nikoli toliko utrujena, da ne bi mogla dati nog narazen in dopustiti penetracije. Toda ona je jezna, zlobna in maščevalna, zato moškega krotoviči s seksualnim odtegotovanjem».

Mislím, da ženska ni zlobna in maščevalna, da pa je jezna, je povsem upravičeno. Jezna, ker moški z njo ravnajo, kot da je neumna in nesposobna, jezna, ker je, čeprav ni kura, zaprta v nekakšen kokošnjak, jezna, ker je nemočna in ne more podreti njegovih sten. Pogosto bi ženske lahko ukrepale, pa ne storimo nič. Vzgojene, da moramo potrpeti, se uklanjati, podrediti, odpuščati in pozabljati, redko udarimo po mizi in se upremo tradicionalnemu primežu družbe in družine. Potrpimo - zaradi družine pač, otrok, eksistence, ljubelega miru...

Deklice in ženske, vzgajane v pasivnosti in potrpežljivosti, ponavljamo vzorec obnašanja, ki smo ga dobile od mater, dečki in možje pa tistega, vidnega pri očetu in tako se zgodba o kokoših, ki je pravzaprav zgodba o nerazumljeni in zaničevani drugačnosti, prav zlahka ponovi.

Vlasta I.T.

V počastitev dneva žena je 9. marca skoraj šestdeset žena, krajank Lucije preživelo v lucijskem vrtcu Morje nadvse prijetno popoldne. V sodelovanju s krajevno skupnostjo Lucija so delavke vrtca že osemnajstič organizirale čajanko za starejše krajanke. S svojo navzočnostjo jih je razveselila tudi gospa županja Vojka Štular, ki je predavnimi leti pripravila prvo čajanko. Delavke vrtca z velikim veseljem vsako leto znova pripravijo srečanje, saj so za svoj trud bogato poplačane, ko vidijo, kako se ne več rošno mlade gospe veselijo. Zagotovo bi se veselile še več podobnih pozornosti in ne le ob dnevu žena. Gostjam so najprej srca ogreli otroci vrtca La Coccinella in vrtca Morje Lucija s kulturnim programom, nato pa je za prijetno in veselo razpoloženje poskrbel Ottavio Brajko. Po zakuski so se ob zvokih njegove harmonike še zavrtele. Po tem, kako so plesale, bi jim človek prisodil dvajset let. Ponosne smo na naše mame in babice. Koliko vitalnosti, energije in življenjske radosti imajo v sebi. Mlajše se ne bi mogle kosati z njimi. Pravijo, da si te, že tradicionalne čajanke Lucijčanke ne bodo pustile vzeti. Še veliko generacij se bo srečevalo in veselilo na njej.

M.U.O.

Odbojkarice iz skupine starejših deklic, ki igrajo pri športnem društvu Pirano (pri skupnosti Italijanov G. Tartini Piran), so se z osvojitvijo prvega mesta v B ligi uspele prebiti v A ligo. Na sliki so s svojim trenerjem Milanom Buličem, vesele zmage nad odbojkaricami Izole in Tabora iz Ljubljane. Pod vodstvom svojega trenerja so iz tekme v tekmo postajale boljše, dokler niso 14. marca na domačem terenu (v piranski osnovni šoli) dosegle končni uspeh.

55 anni dopo:

RICORDIAMO BRANKO KOZLOVIČ

Branko Kozlovič di Croce Bianca all'età di 21 anni e' stato ucciso dai fascisti il 27 marzo a Montecalvo vicino al cimitero di Valle d'Istria.

Dopo la caduta del fascismo di Mussolini del 25 luglio 1943 e la capitolazione dell'Italia monarchica dell'8 settembre 1943 il Nord Est italiano cadde, come la gran parte dell'Italia, nelle mani dell'occupatore nazista che' provide a separarlo dal resto d'Italia, per gestirlo direttamente. Con l'ordinanza di Hitler del 10 settembre 1943 sulla sistemazione dei territori italiani occupati, le provincie di Fiume, Pola, Trieste, Gorizia, Udine e la provincia di Lubiana formarono la zona di operazione Litorale Adriatico. A governare, come supremo commissario del Litorale Adriatico, Hitler nominò il potente Gauleiter Friedrich Rainer. Comincio' così' la fosca stagione nazista della Repubblica di Salò' nelle nostre terre, eredita' diretta della politica e della guerra fascista.

Nella zona di operazione del Litorale Adriatico, con due ordinanze, il Gauleiter stabilì' le chiamate al servizio di guerra degli uomini e cioè' la prima nel marzo 1944 e la seconda il 30 luglio 1944. Dopo la capitolazione dell'Italia dell'8 settembre 1943 anche nel capodistriano e l'Istria si sviluppava il movimento antifascista e partigiano. Anche nel piranese, dopo i diversi caduti durante l'offensiva nazi-fascista del mese di ottobre 1943, il movimento antifascista-partigia-

no prendeva corpo e trovava fra' la popolazione i suoi sostenitori. L'ordinanza, per la chiamata al servizio di guerra, del marzo 1944 riguardava i maschi nati negli anni 1923, 1924 e 1925. Gli arruolamenti nelle forze militari fasciste furono stimolati-obbligati dai dirigenti fascisti istriani della Repubblica di Salò' come dal federale piranese Sambo, dal capodistriano Sauro, dal montonese Papo, dal polesano Artusi, ecc.ecc. Queste formazioni e i loro comandanti, da sole e in collaborazione con i nazisti, non solo combattevano contro le formazioni partigiane ma si coprivano di infami delitti nei confronti di innocenti e di comuni cittadini. Fra gli uccisi barbaramente ricordiamo Branko Kozlovič di anni 21 e abitante a Croce Bianca di Pirano, Virgilio Perosa di anni 19 e abitante a Rovigno – insegnante di educazione fisica a Cittanova.

I compianti, Branko, Virgilio e Steo, nati negli anni 1923 e 1925 furono arruolati obbligatoriamente su ordinanza del Gauleiter il 26 marzo 1944. Come tutti gli altri giovani nati in quegli anni si presentarono al Centro Regionale di arruolamento di Pirano. Loro intenzione, come la maggioranza dei loro pari età', era di arruolarsi

alla TODT*. Pero i fascisti Sambo, Sauro e altri volevano che si arruolassero nelle formazioni fasciste. I tre risposero negativamente e venivano bastonati e incarcerati a Pirano. L'indomani, 27 marzo 1944, mentre tutti gli altri venivano fatti caricare sui camion e poi diretti a Pola, Branko, Virgilio e Steo venivano fatti caricare in un'auto-blinda dai militi fascisti e portati a Montecalvo nei pressi del cimitero di Vale d'Istria.

In un boschetto sono stati mitragliati e uccisi dal tenente polesano Bruno Artusi e dagli altri militi. Il montonese, tenente fascista Luigi Papo, scrisse nel suo libro "Albo d'Oro" che i tre rimasero uccisi in uno scontro fra partigiani e fascisti.

Propongo che nel 55° anniversario della morte di Branko, Virgilio e Steo le organizzazioni antifasciste-partigiane di Pirano, Isola e Rovigno ricordino la loro scomparsa.

Per Branko Kozlovič propongo che sia dedicata una via (un tempo e cioè' fino all'anno 1956 già' esisteva) nell'ambito della Comunità' locale di Portorose, possibilmente a Croce Bianca.

Plinio Tomasin

* TODT: organizzazione tedesca designata ai lavori di fortificazione.

Valovci na sankah

Sneg! Bela preproga svetečih se belih kristalčkov, ki jo nežno božajo sončni žarki. Naše roke so se kar same ugrezale v mehko belino, oči so se živo iskriale in usta našobila v škodoželjni nasmešek. In že je nastala kepa, ki je kmalu krasila naša oblačila, obraze in čevlje. Uživali smo. Prepustili smo se otroški radosti in sploh nas niso motili nasmehi mimoidočih, češ verjetno so z Obale.

In še kako prav so imeli. Naleteli so na plesalke in plesalce Folklorne skupine Val Piran, ki tokrat niso uživali v plesih, temveč v prastari zimski navadi - kepanju. Kar trinajst korajžnih nas je bilo (drugi so imeli bodisi izpite ali pa druge obveznosti) v pravljicnem svetu Loga pod Mangartom. Ker pa se sčasoma vsak otrok enkrat naveliča svoje igrače in mu v trebuščku pajki že počasi pletejo mrežo, je povsem jasno, da tudi nas, velike otroke napade lakota in da je potrebno napolniti rezervoarje. Pojedli smo, si nabrali energije, nazdravili na lep konec tedna in že odbrzeli na sneg - tokrat previdneje. Primerno smo se oblekli, obuli, tako da smo izgledali kot medvedki pred zimskim spanjem. Čas je kar bežal in mimogrede je bila ura 17.00, za katero smo se zmenili s prijetnimi fanti iz Bovca za sankanje. Zdaj šele pride ta pravo!

Z Land Roverjem smo se odpravili na višino 1500 metrov. Prijazen šofer nam je skušal dopovedati, da bomo do vrha prišli vsi živi in zdravi, medtem pa so se naši zaskrbljeni pogledi večkrat srečali in ob vsakem slabem prijemu vozila na led, nam je zastal dih. Po dolgih mukah smo le prispeli do vrha. Naš pogled se je lahko za trenutek ustavil na Mangartu. Vse bolj nas je obdajala popoldanska tema, medtem ko se sonce še ni odločilo, da bi te svoje žarke spravilo stran od tega vrha. Končno se je cela skupina zbrala in vsaka punca je dobila luč za na glavo, da si bo par (punca spredaj, fant zadaj na sankah) lahko med sankanjem osvetljeval progo. Zgledali smo kot rudarji na poti v rudnik. Zatem so nam voditelji pokazali, kako moramo sedeti, kako se držati, kako zavijati in zavirati... Šele zdaj smo bili pripravljeni na 5 kilometrsko strmo sankiško progo. Spuščali smo se, eden za drugim, v presledkih desetih sekund. Proga ni bila širša od dveh metrov, strmina pa je naraščala. Tisti, ki so se odločili, da bodo imeli s seboj smučarska očala, so imeli popolnoma prav. Zaradi hitrosti so se nam ostalim kar dobro solzile oči. Po nekaj več kot petminutnem spuščanju nas je vseh šest parov prišlo živih in zdravih (bolj ali manj) na cilj. Razen nekaj plavic smo imeli malce razbolele noge (ovinke smo peljali tako, da smo zavirali s tisto nogo, v katere smer smo želeli zaviti) in nekateri hrbet, ker so se na sankah nerodno držali. Po vrnitvi v naš motel smo si preoblekli premočena oblačila.

Po krepki večerji pa smo zakorakali v ledeno mrzli večer do majhne brunarice pod majhnim smučiščem, kjer je na majhnem odru kraljevala rock skupinica oziroma duo s country, blues in rock glasbo. In z njimi smo "bluzili" - malo za mizo ob rdeči kapljici, malo na plesišču - do konca. Do konca njenega igranja, seveda. A noč je bila še dolga! Dva pogumna, neustrašna in energije polna Istrana sta se odločila in odšla na neosvetljeno, temačno in zaledenelo smučišče, eden od njih celo z boardom. Ostali smo raje noč podkrepili s svežimi izkušnjami in okoli 4h lahko rečem, da smo že vsi žagali.

Ko smo se naslednjega dne vračali, smo spotoma odšli še na pizzo v Novo Gorico. In šele potem smo se lahko odpeljali domov, na deževno obalo. Bil je to krasen konec tedna s Folklornim društvom Val Piran. Vendar je to šele začetek: do Krete, kamor gremo septembra, bo še mnogo takih in drugačnih dogodivščin.

Nina Luša

MOJ ZIMSKI DOGODEK

Teden dni šole v naravi smo preživel v Bodentalu v Avstriji. Lepih dogodkov je bilo veliko. Prvi trije dnevi so bili zelo naporni, vsaj za nas začetnike. Ko je voditelj ugotovil, da smo pripravljeni, nas je odpeljal na vlečnico s krožniki. Kakšen strah me je obletel, ko sem z vrha pogledala v dolino! Nisem si mogla predstavljati, da se bom spustila po takšni strmini. Vaditelj me je vzpodbujal in mi povedal, kako naj obračam smuči. Previdno sem se spustila in uspešno prismočala do cilja. Zelo dobro sem se počutila. Zadovoljna sem bila in hkrati tudi ponosna sama nase. Teh občutkov ne bom nikoli pozabila. Tudi ostali dnevi so bili lepi in zanimivi, vendar pa je bil moj prvi spust zame nekaj najbolj posebnega. Teden je bil hitro naokoli. Bodental smo pustili za sabo, spomini so nam pa ostali.

Sanela Bilič, 5.A

Šola v naravi, šola v snegu. (Foto: Nadja Janko)

Letos šola na snegu v Avstriji – Učenci petih razredov s piranske osnovne šole Cirila Kosmača so letošnjo šolo v naravi preživel v idilični dolini Bodental na avstrijskem Koroškem. V dveh izmenah (od 23.1. do 6.2.) se je šole v naravi udeležilo 63 otrok. Več kot polovici otrok je bila to prva priložnost, da so stali na smučeh. Vendar so bili po sedmih dneh prav vsi večji osnovnega smučarskega znanja. Vodja šole na snegu je bila profesorica športne vzgoje, ga. **Ana Rodin**, ki se šole udeležuje že vrsto let, zato si je nabrala veliko izkušenj. Počeli pa so še marsikaj: pripravili so zabavne igre na snegu, na pohodu so se preizkusili v orientaciji, zvedeli marsikaj o nevarnostih, ki preže na nas v gorah in o delu Gorske reševalne službe. Spoznali so nove kraje, ljudi in njihove običaje. Nepozaben pa je bil zaključni večer, kjer so prikazali domiselno modno revijo.

Prijetno presenečeni so bili tudi nad gostoljubnostjo lastnikov in osebja gostišča ter nad ceno bivanja, ki je bila občutno nižja kot pri nas.

MAMA JE LEPA, ZAME
NAJBOLJŠA NA SVETU.

KRISTINA, 1A

ŠTUDIJ NA PRIMORSKIH VISOKOŠOLSКИH ZAVODIH

Visokošolsko središče v Kopru je tudi letos izdalo obsežno brošuro, ki maturantom srednjih šol omogoča neposreden vpogled v možnosti študija na primorskih visokošolskih zavodih. Morda se še vedno premalo zavedamo, da je tukajšnjem okolju visoko šolstvo »doma« že štiri desetletja.

To dejstvo se navezuje na današnje Fakulteto za pomorstvo in promet v Portorožu, ki so jo ustanovili že davnega leta 1960. Prva slovenska univerza je bila sicer načrtovana v Trstu (pobuda je nastala leta 1912), vendar je vojna vihra 1. svetovne vojne ta prizadevanja izničila. Po vojni je bil pač Trst z rapalsko pogodbo dodeljen kraljevini Italiji, slovenstvo v Julijski krajini pa dosledno preganjano, prepovedano in stigmatizirano.

Direktor Visokošolskega središča v Kopru, Danijel Božič optimistično napoveduje, da bo Primorska univerza »dograjena« v nekaj letih. Razlogov za tovrstni optimizem je gotovo precej, saj že na Primorskih visokošolskih zavodih v tem šolskem letu (1998-1999) študira 2300 rednih in 2100 izrednih študentov. V Portorožu si študenti nabirajo strokovno znanje na Fakulteti za pomorstvo in promet (950 rednih in 900 izrednih študentov), na Visoki šoli za hotelirstvo in turizem (452 rednih in 342 izrednih študentov) in na Visoki strokovni šoli za podjetništvo (350 študentov). V Kopru deluje Pedagoška fakulteta, ki razpisuje vsako leto 30 mest rednega študija v programu učitelja razrednega pouka in isto število mest v programu predšolska vzgoja, ter Visoka šola za management, kjer študira 370 rednih in 570 izrednih študentov. V Novi Gorici pa je bila leta 1995 ustanovljena še Fakulteta za znanost o okolju, ki se je potem preimenovala v Politehniko. Na vseh omenjenih visokošolskih zavodih je poleg rednega študija možno vpisati dodiplomski in podiplomski študij, kar v primorske kraje že sedaj privablja tudi študente in učitelje iz drugih držav ter seveda iz vseh drugih slovenskih regij. Na obalnem oziroma tudi širšem primorskem področju pa imajo pri razvoju tretje slovenske univerze pomembno spremljajočo vlogo tudi Znanstveno raziskovalno središče RS Koper, Primorska znanstvena fundacija in t.i. Obštudijske dejavnosti (klubi študentov, Primorski Informacijski Atelje/ Pina itd.). Pomembno je tudi delovanje domoznanskih oddelkov koprške, goriške in piranske knjižnice, kjer študentom poleg drugega nudijo strokovno pomoč, jim svetujejo pri zbiranju specifične domoznanske literature za seminarske, diplomske, raziskovalne in druge naloge. Na dosedanji razvojni poti so bile zaradi finančnih, kadrovskih in prostorskih problemov zanemarjene nekatere študijske usmeritve (npr. družbene vede, kultura, zdravstvo). Ta vrzel bo predvidoma odpravljena v prihodnjih letih, ko se bodo študenti lahko vpisovali tudi na Fakulteto za interkulture študije, Visoko šolo zdravstvene usmeritve, Center za tuje jezike in na Visoko šolo za finance in trgovino.

Vsi našteti ambiciozni študijski projekti nastajajo pod okriljem pred tremi leti ustanovljenega Visokošolskega središča v Kopru, ki ima nalogo koordiniranja, vzpodbujanja in vzpostavljanja optimalnih pogojev za nastanek primorske univerze. Zavodi, ki že uspešno delujejo na področju visokega šolstva, so nedvomno čvrst temelj in obet za prihodnost tretjega slovenskega univerzitetnega središča.

ARCHITECTA

d.o.o./s.r.l.

TARTINIJEV TRG 15, 6330 PIRAN
P.ZZA TARTINI 15 6330 PIRANO
TEL 066/75-594, 75-982, FAX 74-562

Posredujemo in svetujemo v prometu z nepremičninami.

PRODAMO:

- **PIRAN** več manjših stanovanj od 20-40 m²
- **LUCIJA** - hiša 290 m², 800 m² zemljišča
- **SEČOVLJE** - hiša 110 m², delavnica 150 m², zemljišče 920 m²
- **LUCIJA**-ŠC poslovni prostor 113 m³ - UGDNO
- **PIRAN** - POSLOVNI PROSTOR 48 m² - PROMETNA LOKACIJA
- **IZOLA** - center novo enoinpolsobno stanovanje 40 m²

KUPIMO:

- **manjšo hišo v Portorožu blizu morja**, zemljišče 1000 m² pogled na morje zaželen
- **LUCIJA eno ali dvosobno stanovanje** do 125.000.-DEM plačilo TAKOJ

URADNE URE od PO-PE od 8-15 ure in SR 8-17 ure (za naročene stranke tudi po dogovoru).

Nagradni pohod za Mlade orle

Planinci osnovne šole Lucija in Centra za usposabljanje Elvire Vatovec Strunjan so jo v prazničnem decembru mahnil na Slavnik, kjer jih je presenetil sam dedek Mraz z darili. Sredi januarja pa se je del planinske skupine lucijskih osnovnošolcev Mladi orli udeležil nagradnega pohoda na Veliko planino, ki ga je za uspešne in prizadevne mlade planince (tiste, ki so prehodili že 18 ali več pohodov nad 1000 oz. 1500 metrov) pripravila Planinska zveza Slovenije. Priznanje – zlati znak – uspešnega planinca so na osnovni šoli Lucija prejeli: **Ksenija Rakar, Jani Černe, Neja in Teja Kežman, Matija Černe, Oton Valentin Mahnič** in **Žiga Fabbro**. Vsem mladim naj-planincem in njihovemu mentorju **Bojanu Steletu** iskrene čestitke!

Daj cesarju, kar je cesarjevega! Ne pozabite: do konca tega meseca je treba oddati davčno napoved za leto 1998!

Športno društvo Šentjane

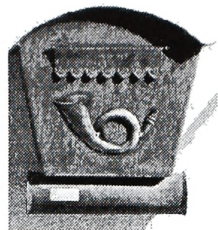
Leto je naokoli in na občnem zboru Športnega društva Šentjane so ugotovili, da društvo služi svojim namenom in ciljem, ki so si jih zadali ob njegovi ustanovitvi. Šentjansko športno društvo šteje 44 članov, pretežno krajanov Šentjan in Belega Križa. Društvo ne deluje zgolj na športnem področju, ampak ima pomembno vlogo pri druženju mladine in ohranjanju prijateljskih vezi med samimi krajanji. Člani društva – enako kot so prej ostali krajanji – skupaj vzdržujejo in čistijo cesto in druge poti na Šentjanah. Njihove prireditve pa postajajo že kar tradicionalne: praznovanje Sv. Ane z zabavo in plesom, majski pa jesenski turnir v malem nogometu, kjer se pomerijo ekipe iz Portoroža, Lucije in Pirana. Vse dejavnosti potekajo na igrišču, ki so ga člani uredili sami s prostovoljnimi delom. Člani so še posebej hvaležni sosedom igrišča, ki z razumevanjem in strpnostjo prenašajo njihov živ-žav.

Ker so si otroci želeli, so se v društvu odločili pozimi najeti telovadnico, šli pa so tudi na smučarski izlet, za katerega so stroške krili starši. Ne glede na to, da v društvu ne stremijo za vrhunskimi cilji in rezultati, upajo, da bodo privabili donatorje in sponzorje za svoje dejanje.

Športno društvo Šentjane žal še nima svojih prostorov. Pred požarom stavbe Krajevne skupnosti Portorož v centru kraja so se člani društva Šentjane s KS Portorož pogovarjali o možnosti dodelitve prostorov za njihovo delovanje v Domu družbenih organizacij na Belem Križu. Žal je požar preprečil uresničitev teh dogovorov, saj je KS Portorož po požaru večji prostor v stavbi uporabila za skladiščenje svojega arhiva in opreme. V društvu pričakujejo, da se bodo z novim svetom KS Portorož lahko že letos dogovorili o dodelitvi prostora za njihovo klubsko dejavnost. Člani društva bi prostor uporabili kot družabni prostor za mladino. Tu bi lahko šahirali, igrali namizni tenis, imeli debatni klub. V zameno pa so pripravljeni primerno skrbeti za prostor in okolico.

Podmladek Športnega društva Šentjane, z leve: na ramenih Sabine Bubola je Mojca Žilavec, Rajmona Krevatin, Irena Ješelnik, Tibor Šuligoj, Barbara Tuljak, Marika Šahini, Ingrid Ješelnik, Don Šahini, ml., Roberto Fabris, Jaka Gorjan, Nastasja Žilavec, Aleš Likar in Leo Mohorič.

GOSPODOM IZ CIVILNE INICIATIVE SLOVENIJE

V številki 1-2 Portorožana, ki je izšla februarja 1999, smo imeli priložnost prebrati vašo peticijo za vprašanje Piranskega zaliva. Lepo in prav je, da se borite za čim večjo Slovenijo, vendar pa je žalostno videti, kako je peticija sestavljena, kakšni argumenti so v njej uporabljeni ter nena-zadnje, da peticija, ki se običajno predloži skupaj s podpisi, sploh ni podpisana. Glede oblike in sestave peticije nimam namena tratiti časa, saj to, kako se peticija sestavi in kakšno obliko mora imeti, ve vsak resen študent prava. Obregnil bi se pa ob vseh šest v peticiji navedenih argumentov:

1. To, da je Slovenija sedanjo obliko občine Piran prevzela od STO (Svobodnega tržaškega ozemlja), ni nikakršen argument. Sedanja oblika in velikost občine Piran je nastala po koncu druge svetovne vojne v času STO in pripojitvi nekdanje cone B Jugoslaviji. Kot sami navajate, je del Savudrijskega polotoka bil izdvojen iz občine Piran že leta 1940, to je v času med obema vojnoma, ko je celotna Istra bila del Kraljevine Italije. Občina Piran je v svoji zgodovini pogosto menjavala svojo velikost in obliko. Imela je ozemelske spore z občinama Izola in Buje. Tako je srednjeveški zmagi Pirana nad Bujami tudi Kaštel vrsto let spadal pod občino Piran.

2. Del zemljišč, ki jih je občina Piran sprejela od gospoda Caccie v dar, je sama v času med obema vojnoma, razprodala okoliškimi kmetom, del pa je po drugi svetovni vojni bil nacionaliziran v korist občine Buje, ki je del teh zemljišč razparcelirala in prodala, v glavnem slovenskim vikendašem. Del zemljišč, ki so jih odkupili okoliški kmetje, so ravnotako pokupili slovenski vikendaši. Takoj je sedaj bistveno več savudrijske zemlje v slovenski posesti, kot pa jo je prej imela v posesti občina Piran. Ta vaš, v navednicah »argument«, pa je še posebej nevaren, saj za Slovenijo predstavlja dvorezen meč: pomislite koliko nacionalizirane zemlje in gozdov bi po tem principu morala Slovenija vrniti tujcem (Brdo pri Kranju je bilo do konca druge svetovne vojne last Karađorđevićev, graščina Mokrice pa hrvaška)!

3. Najbolj smešen argument. Očitno je, da leta od 1945 dalje za vas niso zgodovina. Res pa je, da Istra ni bila nikoli prej ne hrvaška ne slovenska, bila pa je italijanska, avstrijska itn. Koprskе cerkvene oblasti, v smislu škofije, še dolgo po koncu druge svetovne vojne sploh ni bilo. Področje, ki ga navajate, je spadalo pod tržaško cerkveno oblast, še prej pa pod oglejsko patriarhijo.

4. Pravilo, kdaj neka nacionalna skupnost na določenem področju postane avtohtona, ne obstaja. Vi pa v tem argumentu kar sami pre-judicirate, da se je po letu 1910 v Savudriji pojavila tudi neka tretja avtohtona skupnost (sami ovržete svoj »argument«). Ker ni nikjer na svetu naravno čiste etnične meje med dvema ali več narodi, je normalno, da je tudi na tem področju ni bilo. Tako so naprimer v Kaštelu in okolici živeli pretežno Slovenci, v Kopru pa je vse do konca prve svetovne vojne bilo kar 40% prebivalstva hrvaške narodnosti, obstajala je celo hrvaška gimnazija, ki je delovala vse do leta 1921 in na kateri je med drugimi poučeval znani hrvaški pesnik Vladimir Nazor, ki je v tem času spisal vrsto prekrasnih pesmi o Istri. Da so na obeh bregovih Dragonje živeli tako Slovenci kot Hrvatje, pa dokazuje vrsta krajevnih imen in toponimov, ki jih tu vse ne bi navajal. Navedel bi samo Hrvatine in Hrvoje na slovenski strani ter Ščavonijo in Šterno na hrvaški strani.

5. V času svojega obstoja se je STO delilo na coni A in B, slednja pa je bila pod jugoslovansko upravo. V coni B v času njenega obstoja ni bilo delitve na slovenski in hrvaški del. Po priključitvi cone B Jugoslaviji sta si jo veselo – kljub londonskemu memorandumu brez večjih nesoglasij – razdelili Slovenija in Hrvaška. Meja, ki sta jo določili, je v času Avstro-Ogrske veljala za narodnostno mejo med obema etničnima skupnostma. Razen italijanske etnične skupnosti – ne slovenska ne hrvaška etnična skupnosti – pri delitvi cone B nista bili oškodovani. Enak argument o celovitosti nekdanje piranske občine lahko uporabijo tudi Hrvati ter zahtevajo, da se k njihovem delu nekdanje občine Piran pripoji tudi del, ki je pripadel Sloveniji. Obseg občine Piran je bil namreč v času beneške republike v primerjavi s sedanjim obsegom piranske občine celo dvakrat večji.

6. Sedanja razmejitev sta obe strani vseskozi spoštovali in sta v času osamosvajanja tudi podpisali, da nimata ozemeljskih zahtev ter da dosedanje administrativne meje postanejo po osamosvojitvi državne meje. Po uspešni osamosvojitvi bi, vi gospodje, na gentelmen'ski dogovor obeh strani radi pozabili in ga zaobšli, kot, da ga nikoli ni bilo in da na tem področju v zadnjih štiridesetih letih ni obstajala nobena administrativna meja.

Glede obeh na koncu peticije navedenih zahtev:

Nikjer na svetu, razen v Hongkongu, ni znanega primera, da bi morska mejna črta med dvema državama potekala po stičišču morske vode in obale. Nenaravno razmejitev Hongkonga s Kitajsko so vsilile takratne britanske okupacijsko-kolonialne oblasti. Prav rad bi videl ljubljanske vikendaše s Savudrijskega polotoka, ki bi se, s potnim listom med zobmi, s hrvaškega ozemlja šli kopat v slovensko morje! Običajno morska meja poteka po sredini zaliva, kar nas čaka v primeru arbitraže, če se seveda državi drugače ne dogovorita. Velik uspeh bi bil, če bi se s Hrvati uspeli ponovno dogovoriti, tako kot je to že uspelo g. Peterletu, da razmejitev poteka 375 m od savudrijske obale.

Ravno zaradi vam podobnih so pogajanja o razmejitvi med dvema državama običajno tajna. Spomnite se samo Osimskih sporazumov, ki so potekali in bili podpisani v največji tajnosti in s katerimi je Slovenija dokončno izgubila zajeten kos nacionalnega ozemlja. Zakaj niste takrat protestirali ali pa jih ne skušate sedaj ovreči? Edini trden argument glede razmejitve med Slovenijo in Hrvaško na področju iztoka reke Dragonje bi bil, če bi se seveda obe državi z njim strinjali, obstoječa katastrska meja, vendar pa ste začuda na to popolnoma pozabili. Če sta državi kot kriterij razmejitve izbrali rečne struge in ne katastrskih meja, kar je iz geostrateškega in vojaškega vidika za države bolj ugodno, nam zna še trda presti, saj je dobro znano, kako je Slovenija preusmerila tok reke Dragonje. Razmejitev po rečnih strugah bi tudi sicer prinesla več Sloveniji kot Hrvaški, saj je na naši strani Mure in Kolpe, precej več zemlje vpisane v hrvaške katastre kot pa slovenske na drugi strani Dragonje.

Na koncu bi vam rad povedal še, da ne verjamem, da bi lahko – ne vi, ne Jelinčič na slovenski, ne Đapić, ne pravaši na hrvaški strani – uspeli skregati slovenski in hrvaški narod, ki v vsem svojem več kot tisočletnem obstoju nikoli med seboj nista bila skregana, kaj šele, da bi bila v vojni. To je edinstven primer v Evropi. Celo v svetovnem merilu je to izjemen primer; med seboj so se vojskovale celo države, ki veljajo sedaj za sliko demokracije in strpnosti: ZDA in Kanada, Švedska in Norveška. Nasprotno: v vseh vojnah smo bili vedno na isti strani.

Lauro Flego, Koper

Spet zlato za Flipice

Prejšnji mesec so dekleta piranske plesno akrobatske skupine Flip pomagale k uspehu svojih šol na šolskem državnem prvenstvu v akrobatiki za šole (o čemer smo pisali v prejšnjem Portorožanu). Zatem pa so popoln uspeh prinesel še svojemu klubu. Na državnem prvenstvu v akrobatiki za klube v Ljubljani so namreč zlata odličja dobile prav vse – od najmlajših, do starejših deklic in mladink. V vseh teh kategorijah so postale Flipice državne prvakinje ekipno, drugo mesto pa je zasedla tudi druga ekipa starejših deklic. Kar trije pokali in za naračaj medalj pri posameznicah so romali v Piran. Izkazali pa so se tudi fantje. **Daniel Golenač** je bil tretji, **Dani Stanišič** pa četrti.

Čestitke si zaslužijo vse ekipe in pa posameznice, ki so stale na najvišjih stopničkih: pri mladinkah **Ana Stevanović**, **Mateja Pavlin** in **Tanja Tul**, pri starejših deklicah **Brina Klemenčič**, **Dijana Stanišič**, **Jerica Zeljkovič**, pri mlajših pa je bila **Sara Herceg**, tretja pa **Brina Šuligoj**.

L.S.

Vsa najboljša mesta pri starejših deklicah so si prislužile Flipice. Z leve so: **Dijana, Brina, Jerica, Sara, Aja** in **Ingrid**.

AVTO MOTO DRUŠTVO
"PINKO TOMAŽIČ"
PIRAN
AVTOKAMP STRUNJAN
tel. 782-076, fax 782-344

Priporočamo se za uporabo naših storitev v avto šoli in za aktivno včlanjevanje v naše društvo.
 Uradne ure:

ponedeljek		sreda	
torek	8,00 - 15,00	petek	8,00 - 13,00
četrtek			in 16,00 - 18,00
		sobota	8,00 - 12,00

Pomlad v mojem kraju

(Prosti spis)

Še pred uradnim izbruhom pomladi običajno razburka vode 8. marec. Odkar tega praznika ne povezujejo več z ideologijo prejšnjega režima, je spet aktualen, predvsem pa dobičkonosen za cvetličarne in drogerije, kjer moškim brez fantazije ponujajo že pripravljena darila. Moja mama je rekla, da je prava sramota, kako moške slabo poznajo svoje žene, saj bi se brez pripravljenih daril njihova intuicija in izvirnost ta dan presneto slabo odrezali. Rekla je še, da je prav pomanjkanje intuicije tisto, zaradi česar bi morale ženske že davno uradno prevzeti vse položaje v politiki. To je razburilo mojega tata, ki je skoraj kriče začel razlagati, da je za vsakim pomembnim politikom - od pravadnine do danes - zmeraj stala sitna, ukazovalna ženska in bila torej vsaj delno kriva za vse posledice. Mama temu ni mogla oporekati, je pa pripomnila, da so moški zmeraj narobe razumeli navodila svojih žensk in zatorej skazili vsako dobro zamišljeno rešitev ali potezo. Dan žena naj bi bil torej tudi dan truda in naporov za zmago ženske politike, se pravi politike popolne humanosti.

Da bi prekinil nadaljnja razglabljanja o zgodovinskih krivdah in zaslugah, sem mojega tata vprašal, če je res, da bo premična streha nad portoroškim Avditorijem najiminitnejši tovrstni mehanizem v Evropi - tako je vsaj pisalo v časopisu. Tata je vzdihnil in dejal, da je glede na to, koliko bo stala in koliko so o njej pisali ter govorili, prav gotovo edinstvena ne le v Evropi marveč v kulturnem svetu nasploh. Vprašal sem ga, če to pomeni, da bo od vsepovsod privabljala turi-

ste, približno tako, kot jih privabljajo piramide v Egipt in Disneyland v Kaliforniji. Pa je tata žalostno odvrnil, da bodo brčkone tudi v letošnji poletni sezoni odpadki poglavitna turistična ponudba, saj je menda podjetje Okolje že obvestilo javnost, naj občani odslej sami odvažajo kosovne odpadke na občinsko odlagališče in umaknilo smetnjake, ki so doslej služili temu namenu. Pričakovati je, da se bo kmalu potrojilo število divjih odlagališč; razen ako ne bodo lastniki odrabljenih predmetov organizirali dražbe za prodajo odpadkov ter z davkom na odvzeto vrednost obogatili občinsko blagajno. Moja mama, blaga duša, je brž našla tehten razlog za ravnanje podjetja Okolje: pomlad je, ljudi se letova neizogibna utrujenost, pa je morda tisto o umiku smetnjakov samo pomota. Ta izjava je mojega tata spravila v neznanstvo dobro voljo, tako da je med napadom smeha komaj komaj izdaval, da bi, glede na utrujenost tistih z Okolja, človek pomislil, da v piranski občini vlada večna pomlad.

Da je res pomlad in da se bliža Velika noč je moč ugotoviti tudi po velikem številu gradbenih del na cestah naše občine. Zlepa niso gradbinci tako delavni in zagnani kot ravno okrog praznikov, ko se poveča promet na cestah! Menda na dnu srca slutijo, kako si vozniki ne želijo drugega na vsem širnem svetu, kot stati pol ure v koloni in opazovati skupino mož, ki v stilu filmskega "slow motion" plavajo okrog kupov materiala in delovnih strojev.

Sonja Požar, Lucija

V slaščičarni **Mignon** v Portorožu
so vam vedno na voljo
izbrane sladice
iz pekarnice **Stari pek**

Slaščičarna

MIGNON

in pekarna

...samo za izbran okus

VZDRŽEVANJE STANOVANJSKIH IN DRUGIH OBJEKTOV

Tabaković Senad s.p.

Marxova 18, 6330 PIRAN, tel.: 041/671-219

- adaptacije stanovanj
- postavitve pregradnih sten
- montaža vseh vrst stenskih in stropnih oblog
- pleskarska dela
- montaža stavbnega pohištva in ostalo po dogovoru

PORTEX

ŽELEZNINA, Obala 111 v Luciji

- * Expres izdelava ključev
- * Računalniško graviranje
- * Pokali, športna priznanja
- * Štampiljke

Za nakup nad 5.000 SIT: 3% popust nad 10.000
SIT: 5% popust nad 20.000 SIT možnost nakupa
na obroke.

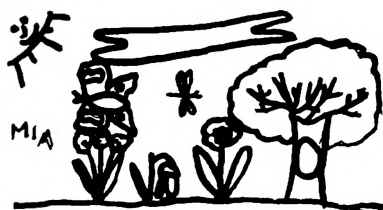
KLUB MLADIH MLADINSKI SERVIS

Zaposlovanje študentov in dijakov

PIRAN - Župančičeva 14
II. nad. tel./fax.: 76-490

PORTOROŽ - Obala 55
poslovna stavba Splošne Plovbe
(pritličje)
tel./fax: 747-018

odprto vsak dan od 9 - 15, razen
sobot, nedelj in praznikov.

Z mamo in očkom hodimo na razne izlete
in sprehode. Pomladi se bom veliko igrala
zunaj.

Mia Carboni, 1.r. OŠ C.K. Piran,
enota Portorož

KARMIČNI HOROSKOP - Vas zanima,
kaj ste počeli v prejšnjem življenju?
Najgloblji uvid v osebnost, razpoznavanje
notranjih talentov ter ozaveščanje in
reševanje psiholoških problemov.

NATALNI HOROSKOP - Kompletna ana-
liza vaše osebnosti.

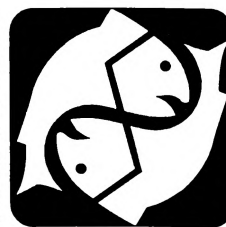
PARTNERSKI HOROSKOP- Medsebojna
privlačnost, harmonija in neskladnosti v
ljubezenskih in drugih odnosih.

LETNI HOROSKOP - Vpliv zunanjih
okoliščin na vas.

Brezplačne informacije. Pisno (20 do 40
strani) - 2500 sit Astr. Armand Keber
C.na Markovec 29 6000 KOPER Tel.
066/ 275 434

HOROSKOP ZA MAREC-APRIL 1999 RIBI

Drage Ribe! Vam je najbolje nameniti vsaj pol ure pozornosti za stokanje in pritožbe, pa boste zadovoljni. Sicer pa včasih parate živce s pretiranim pričakovanjem solidarnosti. Pri vas se nikoli ne ve, pri čem ste, sicer pa tega niti same ne veste. Plavate v svojih sanjah sem ter tja po svetu, ki ste si ga sami zgradili, na žalost iz peska na morski plaži. Vaša neiskrenost in nezvestost sta tako naravni in nujni vašim škrgam za dihanje, da iz njih vedno naredite čarovnijo. Težave v odnosu rešujete na svoj znani način "iz stoječega v ležeči položaj". Ko se je potrebno odločiti, se Riba običajno odloči za - beg. Težko Vas je razumeti, drage Ribe, pravzaprav nemogoče.

OVEN

Vaš tekmovalni duh bo spet, kot običajno, neznosen. Ves mesec boste v iskanju nečesa, kar bi lahko pogasilo vaš ogenj. Sprostitev v športu vam bo najbolj koristila.

BIK

Ljubezen, hrana in zabava bodo vaša glavna obsedenost. Še bolj kot običajno boste občutljivi za vonjave in zvoke. Še naprej boste imeli najraje svoje stare navade.

DVOJČEK

Kar je bilo za vas prejšnji mesec najpomembnejše, boste v tem obdobju zavrgli in pozabili. Morda tudi v ljubezni. Spet boste nemirno poskakovali okoli novega predmeta poželenja.

RAK

Kot običajno vas bo bolj zanimala preteklost kot sedanjost. V sanjah lahko počnete vse, za kar boj ni potreben. Zato boste še naprej sanjari in fantazirali.

LEV

S svojo vzvišenostjo in samohvalo ne boste ničesar dosegli. Zaradi vašega pretiravanja vas bo potrebno vleči za rokav. Razumeli vas bodo le, dokler se boste obnašali dovolj skromno.

DEVICA

Kot je običajno v vašem življenju, se bodo stvari zapletle. Spet boste potrebovali veliko časa, da boste pokazali prve znake naklonjenosti. Poslušajte raje svoje srce.

TEHTNICA

Izgedali boste privlačno in zapeljivo. Ljubezen vam bo, kot običajno, pomenila bolj kot vse drugo. S svojo očarljivostjo in toplino boste pospešili zblíževanje in iskali zadovoljstvo.

ŠKORPIJON

Z laskanjem in premetenostjo boste želeli doseči, kar si želite. Pazite, da ne boste usmerjeni le v zadovoljevanje svojih želja. Prijatelji lahko občutijo vaše namene.

STRELEC

Svobodno se boste lahko gibali in to vas bo osrečevalo. Odločitev po telefonu morda ne bo najbolj odgovorna. Ustavite se in v miru premislite, kaj boste storili.

KOZOROG

Trud in potrpežljivost, ki ste ju dolgotrajno vlagali, bosta pokazala rezultate. Morda se vam bo ponudilo tudi napredovanje v službi. V kritičnem trenutku boste naleteli na pomoč.

VODNAR

Srečali boste nekoga, ki bo zelo zanimiv. Uporabite svoje nove metode, vendar dobro razmislite in uporabite tudi stare in preverjene. Ustvarjalnost bo na visoki ravni.

RIBA

S svojo nežnostjo in milino boste lahko začarali vsakega partnerja. Zaradi svoje neodločnosti boste lahko začeli s tajno zvezo. Pretiranega izliva izliva čustev ne utaplajte v alkoholu.

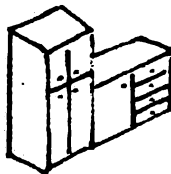

S plesa v maskah, ki so ga 5. februarja priredili v portoroškem GH Metropol. Na plesu so gostovale beneške maske, ki so se naslednjega dne pridružile karnevalu v Benetkah. Mi smo na sliki spoznali Patrica Grebla (tretji z leve), pa vi?

PORTOROŽANOV MALI OGLASI

- ✓ **PRODAM Renault campus**, letnik '90, 5 vrat, bele barve. Tehnični pregled opravljen 25. januarja '99. Kličite na tel.št. 75-009, zvečer.
 - ✓ **Oddam garažo** (z vodo in elektriko) v Liminjanski ulici v Luciji. Tel.: 061/126-18-57.
 - ✓ **Zamenjam 1,5-sobno stanovanje** v 2. nadstropju na Liminjanski ulici v Luciji za enako ali manjše v pritličju ali v 1. nadstropju v Luciji ali Portorožu. Tel. 061/126-18-57.
 - ✓ **Poceni prodam 6 kom. steklenih vrat**. Pokličite na tel.št.: 76-065.
 - ✓ **Brušenje in lakiranje parketa**. Tel. 066/741-265.
 - ✓ **Kvaliteten domač med** dobite pri čebelarju Dragu Henigmanu v Portorožu, na Fizinah št. 13. Tel.: 76-584.
 - ✓ **Začetnike poučujem kitaro** na svojem domu. Tel.: 73-335.
- Čenjene bralce obveščamo, da ne bomo več brezplačno objavljali malih oglasov pravnih oseb, podjetnikov in obrtnikov. Zahvaljujemo se vam za razumevanje! V Portorožanu lahko svoj mali oglas objavite brezplačno. Besedilo malega oglasa pošljite po pošti ali sporočite po telefonu (na 73-046, dopoldan, ob sredah tudi popoldan) do 20. v mesecu. Oglas bo objavljen v Portorožanu, ki bo izšel v istem mesecu.**

MIZARSTVO

Pohištvo po
vaših merah in
željah.
Mizarska
popravila in
montaža.

Dean Jukić s.p.
tel. (066) 76-953

SLIKOPLESKARSKA DELA OPRAVLJAMO:

Tel.: 061/735-755, zvečer

Centralno ogrevanje in
vodovodno napeljavo pri
novogradnjah ali
adaptacijah izdelamo
strokovno in po zelo
ugodnih cenah.

Pokličite na
061/761-073.

Le attività della Comunita' degli Italiani di Pirano:

APPUNTAMENTI DI MARZO

* **Sabato 20 marzo alle ore 20.30** all'Auditorio di Portorose: rappresentazione Teatrale del Dramma italiano di Fiume con **"UN BEL DI VEDREMO"** di Ruggero Rimini.

* **Giovedì 25 marzo alle ore 17.00** nella biblioteca di Casa Tartini: secondo incontro de **"L'ORA DELLA FIABA"** con Dorian Kozlovič. L'incontro dedicato ai bambini si terra' mensilmente.

* **Giovedì 25 marzo alle ore 19.00** nella Sala delle Vedute di Casa Tartini: **Il concerto DEDICATO A TARTINI 1999** con il duo Cappelletti, Secchi. (Francesco Cappelletti - violino, Andrea Secchi - pianoforte. In programma musiche di: W.A.Mozart, L. Van Beethoven, F. Schubert, J. Brahms).

* **Venerdì 26 marzo 1999 alle ore 18.00** nella Sala delle Vedute di Casa Tartini Rosanna T.Giuricin presentera' **Franco Fornasaro** autore del romanzo Frammenti di una lezione.

* Nella Sala delle esposizioni di Casa Tartini fino al **31 marzo 1999** è aperta al pubblico la mostra dedicata Al **10 ANNI DELLA FESTA DEL VIN.**

* La rappresentazione Teatrale programmata nel mese di febbraio 1999 all'Auditorio di Portorose è stata sospesa per malattia. La commedia **"SCONDARIOLE"** de i **GREMBANI**, Compagnia dialettale triestina si presentera' al pubblico piranese nel mese di aprile.

* In data da stabilire verra' organizzato l' **INCONTRO CON GLI AUTORI**. Gli alunni delle classi VII e VIII della Scuola Elementare incontreranno i disegnatori di fumetti Twilite.

GSM: 041/618-541
639-283
630-911
718-142

Tel.: 066/746-230
Fax: 066/770-426

iSBE k.d.
Obala 55, PORTOROŽ

VI SPRAŠUJETE, PORTOROŽAN ODGOVARJA

1. Kolikšne penale bo plačal izvajalec gradbenih del na Podvozni cesti v Luciji za nespoštovanje pogodbenih rokov, za ustvarjanje zelo nevarnih situacij na cesti in v križiščih, za povzročanje zamud, zmed in zastojev, za dosledno pozabljanje na opozorilne napise (obvoz, zoženo vozišče, jarki na levi in desni, plitve jame z ostrimi robovi...) ter za vse druge norčije?

Nobenih! Kvečjemu bo nagrajen za izjemno dobro izpeljan tečaj za voznike, ki so se želeli izuriti za vožnjo v posebnih razmerah (naravne katastrofe, bombardiranje mest itd.).

2. Ali bodo res po kabelski televiziji Piran in Lucija začeli v živo prenašati seje občinskega sveta?

Res je, saj jim manjka samo še humoristični program!

3. Kako bi najhitreje obnovili stari Palace, Vojkov dom in vilo Virginio, zaradi katerih zardeva ves turistično osveščeni Portorož?

Morda bi bilo še najbolje, ako bi se jih usmilil bog ognja, tako kot se je lani usmilil stavbe krajevne skupnosti.

4. Ali se res lahko veselimo ob novici, da bodo odstranili približno polovico jumbo plakatov v občini?

Ne, lahko se samo žalostimo ob novici, da jih bo približno polovica ostala...

Sonja Požar, Lucija

PROSTOVOLJNI PRISPEVKI

Za to številko PORTOROŽANA so prispevali: **Sergej PRINČIČ** 2.000 tolarjev, **Branko Djukič** z Vilfanove ulice 1.000 tolarjev, **družina GORIŠEK** z Lucana 1.000 tolarjev, **družina POLJANŠEK** iz Vinjol 1.000 SIT, **družina ALESSIO** z Arz 1.000 tolarjev, **Mevmed ŠERIFOSKI** 50.000 tolarjev; **gospa**, ki ne želi biti imenovana 1.000 tolarjev, **Stanislav ZULE** iz Ljubljane 3.000 tolarjev, **Barbara MURGEC** iz Lucije 1.000 tolarjev, **PROSTOVOLJKE** Območne organizacije RDEČEGA KRIŽA PIRAN 7.000 tolarjev, **Gordon SLUGA** iz Lucije 5.000 tolarjev in **Adrijana MANDALENIČ** iz Izole 1.000 tolarjev.

Portorožan se vsem zahvaljuje in se priporoča!

Za Portorožana lahko prispevate osebno v tajništvu **KS PORTOROŽ** (začasna pisarna tajništva **KS** je v III. nadstropju poslovne stavbe *Splošne plovbe Portorož, Obala 55*) ali po položnici na žiro račun **KS Portorož št. 51410-645-50022** s pripisom »Za Portorožana«.

Številka / Numero 3 * marec / marzo 1999 * letnik / anno IX * Portorožan je vpisan v register časopisov pod št. 990 * predsednica časopisnega sveta: **Majda VLAČIČ** * UREDNIŠTVO / REDAZIONE: **Marko ZORMAN** (gl. in odg. urednik), **Mitja JANČAR**, **Boris KOČEVAR**, **Jovan NIKOLIČ**, **Rudi MRAZ**, **Vlasta IVANIČ-TURK**, **David BOŽIČ**, **Livija SIKUR ZORMAN** * oblikovanje naslovnice / copertina di **Teo TAVŽELJ**, dia * računalniški prelom **EDI** * tisk / stampa **PIGRAF, d.o.o. Izola** * naklada / tiratura 3.000 * izdajatelj / editore: **KRAJEVNA SKUNOST PORTOROŽ / CL DI PORTOROSE** * NASLOV UREDNIŠTVA / INDIRIZZO DELLA REDAZIONE: **Obala 55, Portorož / Lungomare 55, Portorose** * tel. / fax.: 066 / 73-046 * cena enega izvoda / prezzo di un esemplare: 0 SIT. V TEJ ŠTEVILKI SO SODELOVALI ŠE / A QUESTO NUMERO HANNO COLLABORATO: **Jakob ČEMAZAR**, **Jana KANDARE**, **Nada KOZINA**, **Plinio TOMASIN**, **Cesarina SMREKAR**, **Sonja POŽAR**, **Valentina KLEMŠE**, **Tadeja GOLUBOVIČ**, **Nena REŠEK**, **Slavko GABERC**, **Jasmina KOZINA**, **Armand KEBER**, **Nina LUŠA**, **Boris BERTONI**, **Milica MASLO**, **Milena UHELJ OŠTIR**, **Bojan STELE**, **Kristo ŠAHINI** in še kdo...

SKUPAJ V NOVO TURISTIČNO SEZONO

Svojo dejavnost obogatite z novostmi, da bo Vaša turistična sezona še bolj pestra kot je bila doslej.

Od 1. marca dalje Banka Koper ponuja vsem, ki opravljajo gostinske, hotelirske in podobne dejavnosti, ali pa oddajajo sobe in apartmaje, posebej ugodna kratkoročna in dolgoročna posojila za:

- nakup pohištva in drugega drobnega inventarja,
- nakup, obnovo ali popravilo opreme,
- adaptacijo in obnovo prostorov ter
- ureditev svojega okoliša (parkirišča, zelenica, cvetlični park, itd).

Sredstva za omenjena posojila so omejena, zato Vas vabimo, da se čimprej zglasite v Vaši enoti Banke Koper, kjer smo Vam na voljo z vsemi podobnimi informacijami.

Naj bo Vaše poslanstvo tudi naše, v prijetnem kraju ob bogati turistični ponudbi.

Banka Koper, d.d.
Pristaniška 14, 6502 KOPER
tel.: 066/451 100, fax: 066/37481, www.banka-koper.si